

KESKADIRA

NUM - 14 // JUNY 2011

CURS 2010-11

SUMARI

Editorial.....	3	Visita a València	22
Projectes de tecnologia.		Economia en anglés amb	
Curs 2010-2011	4	la pissarra digital.....	23
Mariola - 2011	6	Visita al rotatiu del periòdic	
Mecanoscrit del segon origen.....	7	Mediterráneo	24
Falles 2011	8	VI Fira Intercomarcal d'Oferta Formativa ..	25
Alumnes del Serra d'Irta acuden		On són els alumnes de segon	
a un encuentro de estudiantes		del cicle d'administració i finances?	26
con Elvira Lindo.....	9	Salutacions des de Dublín!.....	26
Excursió a Porcelanosa		Racó literari	27
i a Reciclasa	10	Cal·ligrames	27
Còmics.....	11	Our London adventure!!!	
Activitat extraescolar amb bicicleta		Mind the gap and mind the teacher!!!	28
de muntanya o tot terreny.....	12	Entrevista a Antonio Orihuela.....	30
Senderisme al Castell de Xivert		Viaje de la nieve a Andorra...	
1r ESO.....	14	Inolvidable!!!	32
Senderisme - 2n ESO.....	15	Donju es jubila.....	33
LIP-DUB IES Serra d'Irta...			
un somni fet realitat	16		
Un dia a la neu. Valdelinares.....	20		
Concurs de caricatures i còmics.....	21		

DIPÒSIT LEGAL: CS 204-2008
ISSN: 1889-5700
Imprés en paper reciclat

EDITORIAL

Acabem el curs i en concloure'l arribem a l'equador del projecte que, com a equip directiu, encetàrem fa dos anys. La meitat del camí siga, possiblement, un bon moment per a valorar la tasca duta a terme i revisar els objectius marcats per a l'esdevenir.

Cada dia anem fent els nous edificis i les noves instal·lacions de l'IES una mica més propers. Els anem vivint i utilitzant dia a dia, i en eixe apropament apreciem desperfectes que l'ús diari accentua. Aquesta ha estat una de les tasques que ha ocupat gran part del nostre temps enguany: reparar i demanar a l'administració responsabilitats sobre els desperfectes que trobàvem al centre. Però en aquest terreny "el millor" encara estava per venir: cal explicar-nos.

L'atzar o més ben dit la mala sort va fer que al mes d'agost de l'any passat, fruit de les tempestes estiuenques, caigués un llamp a l'IES. Aquest ocasionà una extensa quantitat de desperfectes i unes fortes despeses econòmiques. Reivindicar solucions a aquest problema ha estat una altra de les tasques que han ocupat el nostre temps.

A nivell acadèmic hem continuat treballant per tot l'alumnat del centre, intentant que cadascú agafe el camí que li corresponga, en el qual es trobe més a gust i pugua desenvolupar millor i de manera més satisfactòria les seues qualitats. Així ho hem treballat i ho continuarem treballant el temps que ens resta.

Per últim comunicar-vos un esdeveniment pensem que força significatiu per a tots els qui treballem al centre i per extensió per a una part molt important de ciutadans/es de les nostres poblacions. Donjú, Josep Martínez, es jubila, és a dir, deixa a partir del mes de juliol d'impartir classes.

Ara bé, tots sabem que més enllà dels coneixements i de les ensenyances que fins ara ha tramés entre les quatre parets de l'aula, continuarà donant lliçons de sentit comú en qualsevol conversa que tinga en els carrers del nostres pobles.

Sort Josep, en aquesta nova etapa de la vida. Tu i l'administració heu decidit que ja és hora de deixar de donar classes a l'institut, però tots sabem que continuaràs sent el mestre de sempre.

Volem acabar explicant-vos un dels objectius marcats. La pàgina Web del centre ja està operativa. A partir d'ara encetem un nou mitjà de comunicació amb tota la comunitat educativa amb la intenció, com sempre, de potenciar les relacions entre els membres del centre especialment amb l'alumnat i les seues famílies.

L'equip directiu

<http://iesserrairta.edu.gva.es>

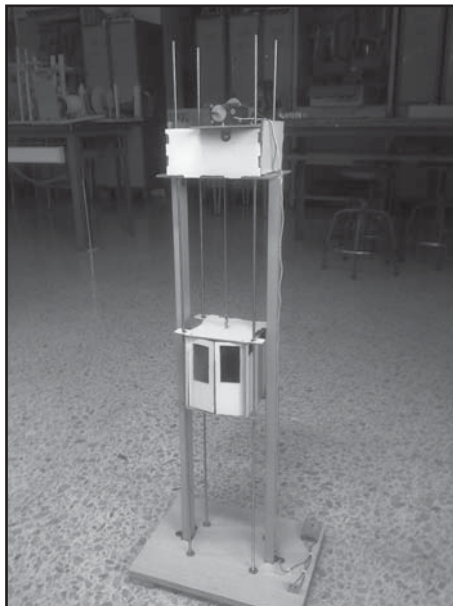
PROJECTES DE TECNOLOGIA. CURS 2010-2011

CAMIONET TELEDIRIGIT

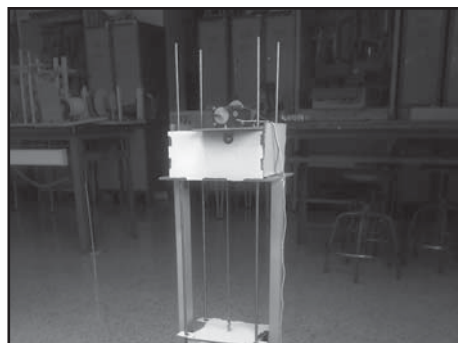
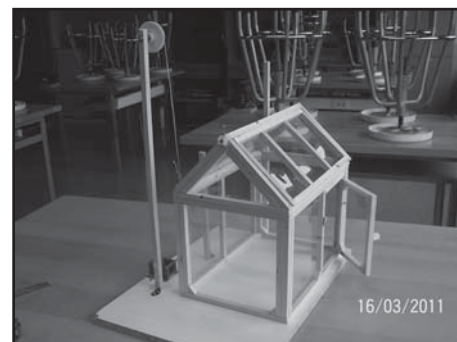
El projecte que veiem a la fotografia l'han realitzat els alumnes de primer de l'ESO. L'objectiu era posar en pràctica els coneixements relacionats amb els materials i les seues propietats, l'expressió gràfica, els mecanismes i l'electricitat. El comandament del motor no s'ha dut a terme per falta de temps. En primer lloc, es van mesurar i marcar totes les peces del camió al damunt de la fusta (etapa a la qual li hem donat especial importància ja que estem en el primer curs de Tecnologies). A continuació es van tallar i llimar les peces i per últim, es van unir mitjançant cola i tatxes.

Els materials emprats han sigut fusta DM de 3 mm per al xassís del camió i les corrioles, aglomerat de 20 mm per a les rodes, vareta metàl·lica M4, volanderes, femelles, càncams, tatxes i cola blanca. Per als que s'han pogut motoritzar, motor de 6V, abraçadera i gomes elàstiques.

mitjançant una clau d'encreuament, veiem que l'ascensor puja o baixa en funció de la posició d'aquesta clau d'encreuament.

Aquest projecte l'han realitzat alguns dels i de les alumnes de tercer d'ESO. En la fotografia es pot apreciar que es tracta d'un hivernacle motoritzat que s'aciona de manera automàtica obrint el seu finestral quan es fa de dia i que passa el contrari quan es fa de nit. A més a més té una porta d'accionament manual. La finalitat del projecte era la construcció dels diferents elements que componen l'hivernacle i la iniciació dels alumnes a l'automatització dels processos.

ASCENSOR

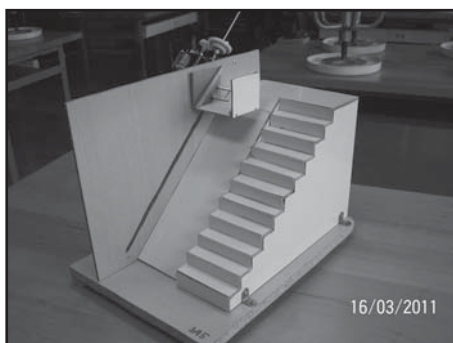
Aquest projecte l'han realitzat els i les alumnes de segon de l'ESO de l'optativa del taller de tecnologies. Es tractava de construir una maqueta d'un ascensor amb la finalitat de veure les parts de què està fet i el seu funcionament. Els materials emprats per a la seua construcció han estat: xapa, llistons de fusta, un tros d'aglomerat per a la base, vareta roscada, cargols, femelles, un motor i cables.

Una volta construït i després de connectar-lo a una font d'alimentació

ESCALA PER A MINUSVÀLIDS

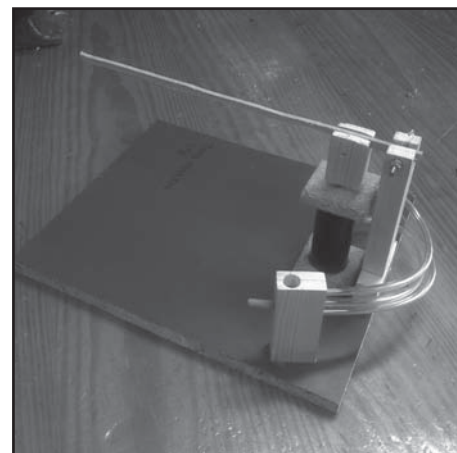
El projecte que veiem a la fotografia l'han realitzat els i les alumnes de segon i de tercer d'ESO. Com podem veure han dibuixat, tallat, escatat i finalment muntat una escala per a les persones sense cap minusvalia i una cadireta que té un accionament motoritzat per a les persones amb alguna minusvalia física. Aquesta cadireta es mou lentament accionada per un motor que inverteix el seu recorregut en funció de la posició que tinga una clau d'encreuament.

HIVERNACLE

BARRERA DE COTXES D'ACCIONAMENT PNEUMÀTIC

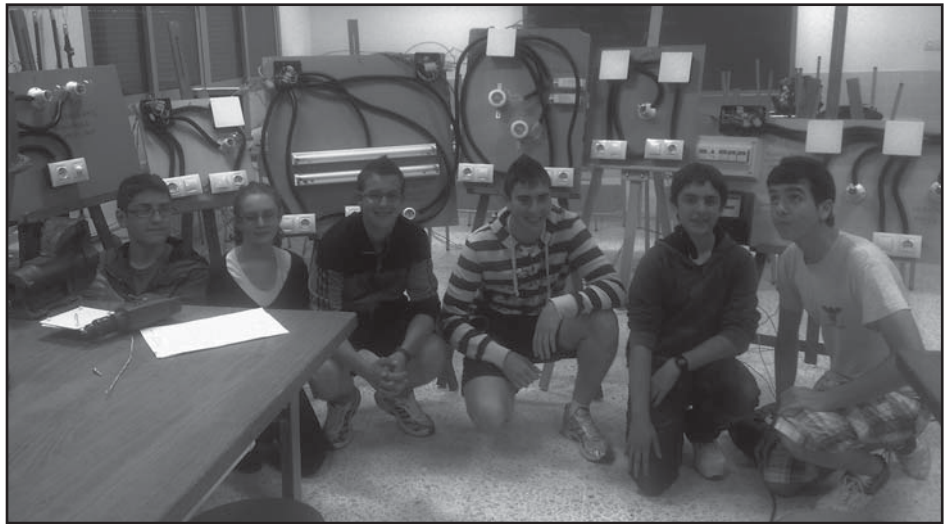
Aquest projecte l'han realitzat els i les alumnes de quart d'ESO en l'optativa troncal Tecnologia. Fins arribar a aquests cursos els i les alumnes pensaven que totes les coses s'accionaven mitjançant l'electricitat i en tots els projectes que havien realitzat l'accionament havia sigut elèctric o manual. Donat que en els continguts de quart s'introdueixen coneixements

de pneumàtica i d'hidràulica vam decidir fer aquesta porta d'accionament pneumàtic. Com podem apreciar en la fotografia, la tanca es mourà per l'acció d'un cilindre de doble efecte que canviarà la posició del seu vàstec en funció de que canvie a la seua vegada la posició de la vàlvula d'accionament pneumàtic.

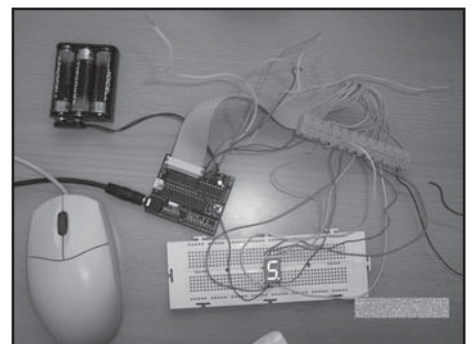
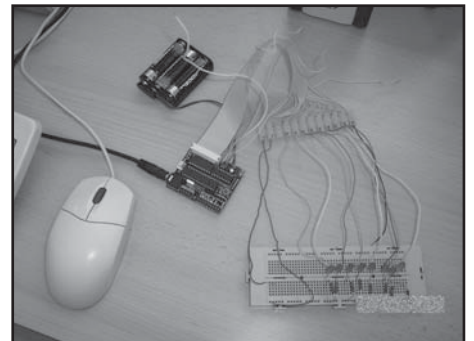
INSTAL·LACIÓ ELÈCTRICA EN LA VIVENDA

El projecte que veiem a la fotografia l'han fet els i les alumnes de quart de l'ESO que van escollir l'assignatura troncal de Tecnologia. Com veiem en la imatge, no tan sols han electrificat tota una vivenda sinó que han realitzat l'electrificació de l'escala. En les dues instal·lacions han connectat tots els elements necessaris, començant pel fusible de protecció, continuant pel comptador de la llum, passant pel quadre de comandament i protecció en què apareixen l'interruptor de control de potència, el diferencial i els diferents interruptors magnetotèrmics. Després han connectat diferents elements de maniobra: polsadors, interruptors, commutadors i claus d'encreuament. Finalment han connectat diferents receptors: bombetes, tubs fluorescents, làmpades halògenes i diferents endolls, uns per a receptors de xicoteta intensitat i d'altres per a receptors d'intensitats elevades com el forn o la vitroceràmica.

CONTROL AUTOMÀTIC A TRAVÉS DE L'ORDINADOR

El projecte que veiem a la fotografia l'han fet els alumnes de quart d'ESO que van escollir l'assignatura troncal Tecnologia. Es tracta d'una targeta que té integrat un microprocessador que es programa mitjançant el llenguatge de programació Bàsic. Amb aquesta targeta, que s'anomena PICAXE, es poden controlar vuit sortides diferents que variaran el seu funcionament en funció del que passe en alguna de les vuit entrades digitals o en alguna de les quatre entrades analògiques de què disposa la targeta. En les dues imatges veiem la targeta controlant d'una banda a vuit leds diferents i en l'altra imatge a un display de set segments.

Ruth Almenar Ferrer, Esther Balaguer Martínez i Lluís Giner Mas

DATES DE MATRÍCULA:

- Si has de cursar batxillerat o cicles formatius els **dies 6 i 7 de juliol**.
- Si has de cursar 4t ESO o PQPI **els dies 8 i l'11 de juliol**.
- Si has de cursar 1r ESO **els dies 12 i 13 de juliol**.
- Si has de cursar 2n ESO **els dies 14 i 15 de juliol**.
- Si has de cursar 3r ESO **els dies 18 i 19 de juliol**.

HORARI DE MATRÍCULA: de 9:00 a 14:00 hores.

El alumnes, amb 3 o més assignatures pendents, s'han de matricular del curs que han realitzat i del següent, tot esperant les notes de setembre.

MARIOLA - 2011

Tot va començar quan ens van repartir els papers per anar a Mariola. La felicitat va recórrer els nostres cossos.

A la fi, va arribar el dia. Ens vam reunir a la plaça Joan Vilanova per esperar l'autobús que ens transportaria cap a Bocairent. De prompte, mirares on mirares, estaven tots acomiadant-se dels familiars. En pujar i moure l'autobús, tots vam pegar un crit de goig tot dient com ens ho passaríem de bé sense anar a l'institut i sense estar baix l'autoritat de pares i germans.

A l'autobús, a tot hora estàvem preguntant quant quedava per arribar-hi i Donju sempre ens deia: "Encara falta un poquet".

Per fi vam arribar a Bocairent, però ningú no veia cap caseta per allotjar-nos. Llavors vam veure una furgoneta que pujava pel camí. ¡Encara calia deixar les maletes i anar caminant fins a Mariola! En arribar per fi a Mariola, Maria (directora del centre), ens va portar a les habitacions on havíem de fer els llits. Una vegada havíem acabat, baixàrem al menjador i ens explicaren que cada dia calia parar la taula, netejar, fer els llits... Alguns al·lucinaven perquè pensaven que anaven allí per a jugar i estar amb els amics. El primer dia, després de dinar, vam anar a Bocairent per a veure la fira del llibre. Pel camí no paràvem

de cantar i jugar. Quan ja havíem vist la fira, ens vam anar a comprar-nos gelats i "xuxes".

En tornar, ja estàvem un poc cansats però igual seguíem cantant. En arribar, ens van comunicar que disposàvem de temps lliure. Aleshores algunes persones vam decidir estrenar les dutxes. Després de dutxar-nos, ens vam quedar xarrant.

En acabar de sopar, vam fer dos jocs: un tractava que 5 persones feien sorolls d'animals i els altres havíem d'esbrinar on es trobaven. L'altre joc consistia en què dues persones anaven amb una manta posada i havien d'anar llevant-se roba i Adri quasi es queda despul·lat! Després d'un cansat dia, ens vam gitar a dormir perquè el dia següent seria més cansat encara.

Quan ens vam alçar, ens vam arreglar i vam desdejunar. Més tard ens comunicaren que havíem d'anar a les Covetes dels Moros. Nosaltres pensàvem que eren unes coves normals però, no eren així, eren molt menudes i calia passar a genollons. A l'última coveta, Santi es va fer mal al braç i el van haver de dur a l'hospital i a la tornada, Marina quasi es cau pel riu!

La vesprada ens la vam passar muntant a cavall i per la nit ens vam riure d'alguns xics amb un joc. Després del joc, ens van deixar un poc de temps

lliure. Quan ja s'havia acabat el temps lliure, vam anar cadascú a la seva habitació; però quan ens vam donar compte, no trobàvem Nadia! Més tard, Pablo (un monitor) i Maria apareixien per la porta per a comunicar-nos que Nadia s'anava a passar la nit corrents pel pati, per quedar-se a l'habitació dels xics i que si alguna de nosaltres feia alguna trastada més se n'anava amb Nadia a córrer. Com és normal, Sara va pegar un crit i també se la van emportar a córrer.

Al tercer dia, vam celebrar un campionat de futbol i després de dinar vam fer vaselina de timó i pizzes. Mentre fèiem la massa de les pizzes, Pablo va començar la guerra de farina. Vam acabar tots enfarinats! Clar, després vam haver de netejar tot el menjador. Com tots anàvem plens de farina, calia dutxar-se per a sopar. I, després de sopar, a dormir, que pel matí ens esperaven 8 quilòmetres per arribar a Agres.

Pel matí, vam emprendre el camí cantant, jugant, fent bromes... A Agres hi havia unes pujadetes impressionants i, clar, tan cansats estàvem que per a dinar ens van donar dos entrepans a cadascú. Després de dinar, ens vam seure a unes escaletes i vam jugar al "uno".

A l'hora que havíem quedat, ens vam reunir i vam fer camí cap a Mariola. En arribar ens dutxàrem. Com que no estàvem sols, a les xiques ens van canviar d'habitació i ens vam posar davant de la dels xics per a visitar-los més.

Abans de sopar, tots els alumnes de Donju ens vam reunir a l'habitació dels xics per a firmar i escriure dedicatòries al nostre mestre que, com és l'últim any que està amb nosaltres... Després de sopar li vam llegir les dedicatòries a Donju, que es va emocionar. Bé, ell sols no, sinó que tots ens vam emocionar. Més tard, com era l'última nit, ens van muntar una discoteca!!

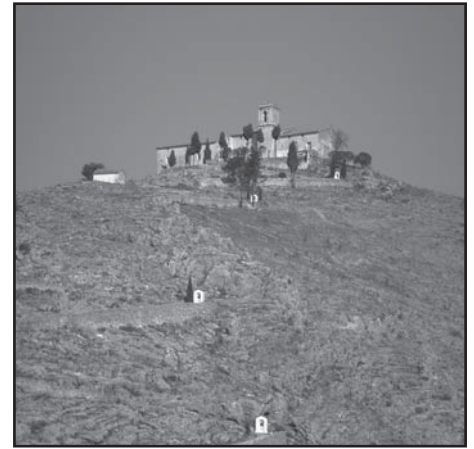
En acabar la festa els monitors ens van fer seure en un rogle i, per ordre alfabètic, vam haver d'expressar, en una oració, com ens ho havíem passat allí.

A mitja nit, sense fer soroll per a no despertar els altres xiquets, ens

anàrem a dormir. Però va haver-hi un problema: Joana va perdre les seues ulleres, que no eren unes qualsevol, eren unes "Ray Ban". Estela va idear un pla, va dir: "Jo sé qui és la persona que ha furat les ulleres. Si demà de matí no apareixen al llit de Joana, diré a tots qui ha sigut el culpable".

De bon matí, els xiquets ens van despertar xisclant i nosaltres ens vam enfadar. Després calia fer la maleta i de sobte se sent a Marina dir: "He trobat les ulleres de Joana!!!". Tots contents vam seguir fent la maleta, però Marina va perdre diners. Primer els va trobar, però després els va tornar a perdre.

Quan ja teníem les maletes fetes, les vam baixar fora per a carregar-les a la furgoneta. En acabar de desdejunar, ens van deixar temps lliure, i més tard, després de dinar, ens vam anar a l'autobús. En això, veiem Vicente plorant i és perquè havia perdut una motxilla.

Abans de moure l'autobús, els monitors pujaren i ens donaren dos besets a cadascú. I, com és normal, algú va soltar unes llàgrimes. Esperem que tot açò es repetisca l'any que ve, l'altre i l'altre.

Inés Menéndez
1r ESO A

MECANOSCRIT DEL SEGON ORIGEN

El dia 31 de maig, els alumnes de 3r i 4t d'ESO vam anar a la Pèrgola de Castelló a veure l'adaptació teatral de la novel·la *Mecanoscrit del segon origen* de Manuel de Pedrolo

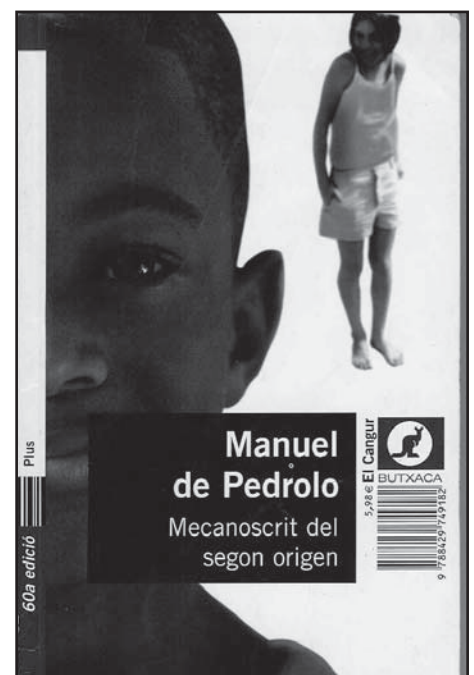
L'obra tracta de dos adolescents (Alba i Dídac) que són els únics supervivents d'una catàstrofe que quasi extingeix la raça humana. La novel·la es divideix en quatre quaderns on l'Alba ens conta tot allò que han de fer, dia a dia, per poder sobreviure. El relat finalitza amb la mort d'un dels protagonistes i, després, en un capítol a banda, se'ns explica com el diari de l'Alba, després de milers d'anys, és considerat com el llibre del segon origen de la humanitat.

Pel que fa a la representació, pensem que la companyia sí que ha sabut plasmar l'essència de la novel·la

i l'obra s'entén prou bé, però tots els alumnes coincidim en què el lloc de la representació, la Pèrgola, no era el més adequat. Com que la novel·la es desenvolupa en espais diferents, és difícil de representar i l'escenari mancava dels recursos suficients. Allò que volem destacar és l'actuació de l'actriu que interpreta a l'Alba, i per contra, la inadequació del personatge narrador, ja que en algunes ocasions irromp enmig de l'escenari trencant el fil de la representació.

En conclusió, l'obra ens ha semblat entretinguda i, llevat d'aquestes coses puntuals, ha agradat a la major part del públic.

Paula Bellés i Lourdes Salvador
4t ESO B

<http://iesserrairta.edu.gva.es>

FALLES 2011

Com és tradició, tots els anys, al nostre institut, anem a València a les falles. Tot començà quan, un dia...

Donju ens comunicà a la classe de 1r ESO A la notícia: el dia 18 ens aniríem a les falles! Tots volien anar, però al final alguns es quedaren a Alcalà. El dia abans, ningú no va dormir pensant com ens ho passaríem de bé al dia següent. A les set i mitja del matí, conforme havíem quedat, tots els alumnes de 1r ESO A que hi anàvem, arribàrem abans que Donju a l'estació i després d'haver-nos acomiadat dels nostres pares, pujàrem al tren.

Uns es feien fotos, altres escoltaven música, algunes xiques xarraven i alguns dormien.

Només arribar a l'estació, Donju ens donà temps lliure per a esmorzar, anar al bany... abans d'anar-nos-en a veure les falles. Les meues amigues aprofitaren que era el meu aniversari per a fer-me un regalet que em va encisar. Era un peluix! Una vegada tenia el regal, ens anàrem a d'altres falles, després d'observar la guanyadora (El caçador caçat) que estava situada a la plaça del Convent Jerusalem.

Ja un poc cansats ens anàrem a dinar, però no sense veure abans la Mare de Déu, que estava a la plaça on vam dinar. Una vegada havíem

recuperat forces (no les suficients), de camí a la mascletà, vam parar a una gelateria per a acabar d'omplir el dipòsit. Amb el gelat a la mà i una calor que tombava, ens vam situar quasi a la primera fila.

De sobte, el mòbil de Donju començà a sonar: era Marina que s'havia perdut pel camí!!! En acabar de sentir la mascletà (que, per cert, quasi ens deixà sords), alguns companys ens anàrem a buscar a Marina, però ja era massa tard: ja havia trobat els companys que l'esperaven! Tornant cap on estava Donju, Sara, Alis i jo ens perdérem. Sort que els nostres companys estaven a la cantonada de davant i de seguida els vam trobar.

Una vegada estàvem tots, vam visitar el mercat. Quan entràrem, tots ens tapàrem el nas: feia una olor a peix i a verdura que de seguida n'eixírem. De sobte, vam escoltar un soroll molt fort. Eren els xics als quals encara els quedaven coets per encendre!!! Després Donju ens va portar a la llotja on ens explicà algunes coses sobre quina funció tenia abans o quan es va tardar a construir. També vam veure el seu jardí que és molt bonic, on ens vam fer fotos tots junts.

Més tard, caminàrem per un altre jardí, amb llacs i tot, que ens portà fins

al Gulliver. Tots contents, començàrem a pujar per les seues cames. Amb el sol que feia, prompte ens cansàrem i buscàrem Donju, que estava a l'ombreta. Quan ens recuperàrem del calor que teníem, el vam obligar a tirar-se per la cama de Gulliver. Primer no volia de cap manera, però al final, per nosaltres, es va tirar. El mestre de seguida se'n retirà però nosaltres vam seguir tirant-nos per allí; això sí, sempre a l'ombra. A punt d'anar-nos-en, li preguntàrem a l'autoritat si ens podíem quedar una estona més però, de tant esperar-nos, es va dormir. El vam despertar i, com és tan bona persona, va accedir a la nostra petició.

Ara ja sí, a la marxa! On? Al lloc preferit de moltes de nosaltres, als grans magatzems. Negociàrem l'hora de tornada i, corrents, a les compres!. Amb les bosses plenes i les botigues buides, féiem camí cap a l'estació. En això, ens paràrem a veure uns policies que hi havia allí, però no qualsevols, ja que anaven damunt de cavalls. Nosaltres tots mirant els cavalls i Donju cridant-nos per donar-nos pressa i no perdre el tren.

En arribar-hi, tots vam seure en un banc a menjar llepolies. Quan quedava poc per pujar al tren, el mestre ens

va cridar i ens proposà una cosa: el primer que veies la via del tren que ens tocava, ens ho comunicaria i pegaríem a córrer. Així ho vam fer, en sentir que algú cridava: "La vint-i-u". Tota la gent ens mirava i nosaltres no teníem cap vergonya. La sorpresa va ser quan vam veure un munt de gent parada (un embós). Donju es posà nerviós, però no va passar res, férem un trenet i ens colàrem entre la gent. Una vegada havíem eixit d'aquella situació, ens esperava una classe d'educació física. Tots tornàrem a córrer i, esgotada, vaig arribar al tren. En ser-hi, vaig dir a Donju: "eres pitjor que la mestra de l'institut".

El viatge de tornada va ser una passada. Com que teníem ganes de festa, posàrem música i vam començar a ballar. Unes xiques que estaven assegudes al nostre costat no

paraven de riure però, com no tenim vergonya, vam seguir amb la festa. Aquesta excursió va ser inoblidable, ja que tots ens ho vam passar molt bé i caldria que es fera més a sovint.

Inés Menéndez
1r ESO A

ALUMNOS DEL SERRA D'IRTA ACUDEN A UN ENCUENTRO DE ESTUDIANTES CON ELVIRA LINDO

Descubrimos que vive a caballo entre Madrid y Nueva York, que solo escribe por las tardes o que nunca acabó sus estudios de Periodismo (los abandonó para dedicarse de lleno a su trabajo como locutora, escritora y guionista).

Por supuesto, habló de Manolito Gafotas, su gran personaje, y cuando el público le preguntó sobre la escasa afición a la lectura entre los jóvenes, la respuesta no pudo ser mejor. Explicó que los jóvenes que leen son considerados "raritos" (ella mismo confesó pertenecer a este grupo cuando era pequeña) y lamentó que muchos jóvenes se limiten simplemente a leer novelas de moda. Lo importante, dijo Elvira Lindo, es que la juventud no se estanque en un solo

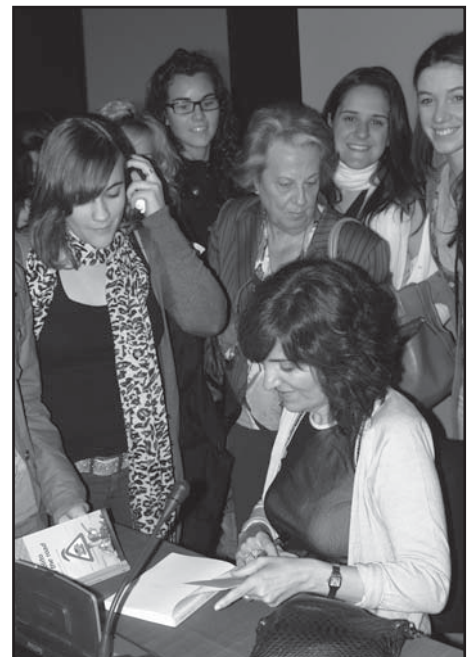
tipo de lectura, que ahonden en otros géneros, que vayan aprendiendo a saborear las palabras de otras clases de libros.

Como toda gran escritora, Elvira Lindo supo contagiarnos su amor por los libros y salimos de allí con ganas de leer más y mejor.

María Miralles Taús

Manolito Gafotas

INSTITUT D'EDUCACIÓ SECUNDÀRIA SERRA D'IRTA

C/ Francesc Sospedra s/n

Telèfon: 964 410 500

12570 – Alcalà de Xivert

12004394@edu.gva.es

<http://iesserrairta.edu.gva.es/>

EXCURSIÓ A PORCELANOSA I A RECIPLASA

El 24 de febrer vam fer una eixida organitzada pels professors i les professores de tecnologia a Porcelanosa, fàbrica de taulellets situada a Vila-real, i a Reciplasa, planta de tractaments de residus situada a Onda.

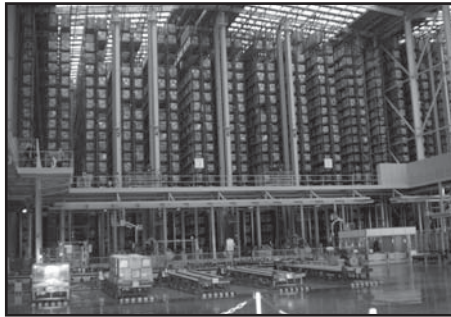
Vam eixir d'Alcalà a les 8,15 del matí i ens vam dirigir en autobús fins a Porcelanosa. Una volta allí vam entrar a una sala per esmorzar. Tot seguit ens vam dividir en 4 grups i vam començar una visita guiada. Ens van mostrar tot el procés que es segueix per a la fabricació de la ceràmica, que adientment mesclades formen una pasta anomenada barbutina, pasta que després de premsar-la se li dona color, s'esmalta, es cou, s'asseca i finalment s'empaqueta tot seguint un control de qualitat. En acabar ens van mostrar el magatzem on, mitjançant uns robots, es van situant els palets que contenen el producte acabat en diferents prestatgeries.

A continuació ens van mostrar un vídeo i abans de tornar a l'autobús ens van regalar una bossa amb un clauer de record, algunes revistes dels seus productes i un DVD.

A Reciplasa ens van mostrar, primer mitjançant un vídeo i després fent una visita, les tècniques que utilitzen per

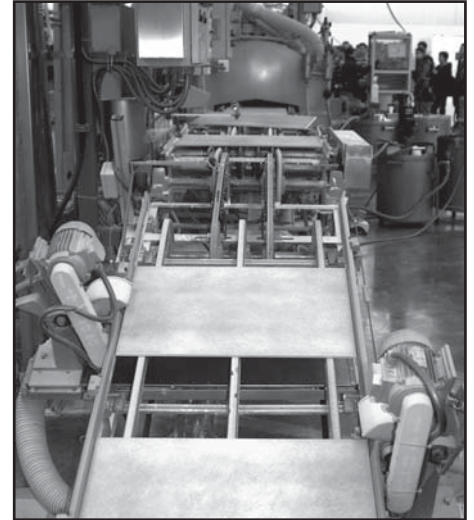
Barbutina

Magatzem de Porcelanosa

Planta de fabricació

Proces de fabricació

a separar els productes sòlids i per a reciclar-los. També ens van ensenyar la sala de control.

No em va resultar molt agradable la visita a Reciplasa per ser un lloc en què hi ha moltes males olors; tot i això el tracte rebut en els dos llocs va ser molt bo. Fins i tot a en Reciplasa ens van preparar unes taules amb beguda i algunes coses per a picar.

El que més em va agradar de l'excursió va ser l'alta tecnologia de la fàbrica de Porcelanosa.

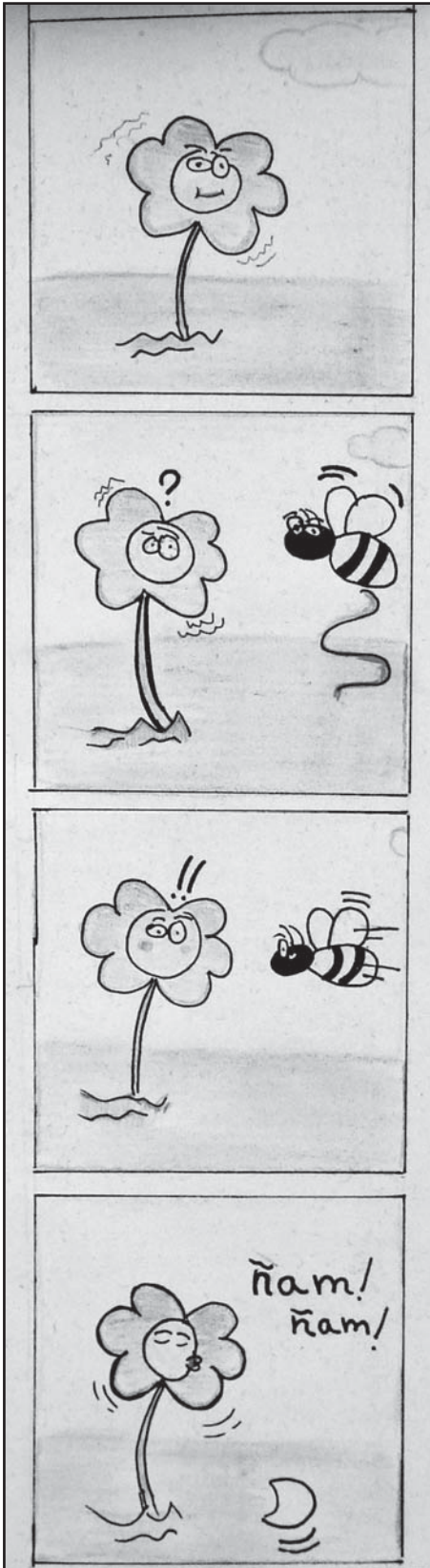
Selene Blázquez Sancho
Alumna de 3r ESO A

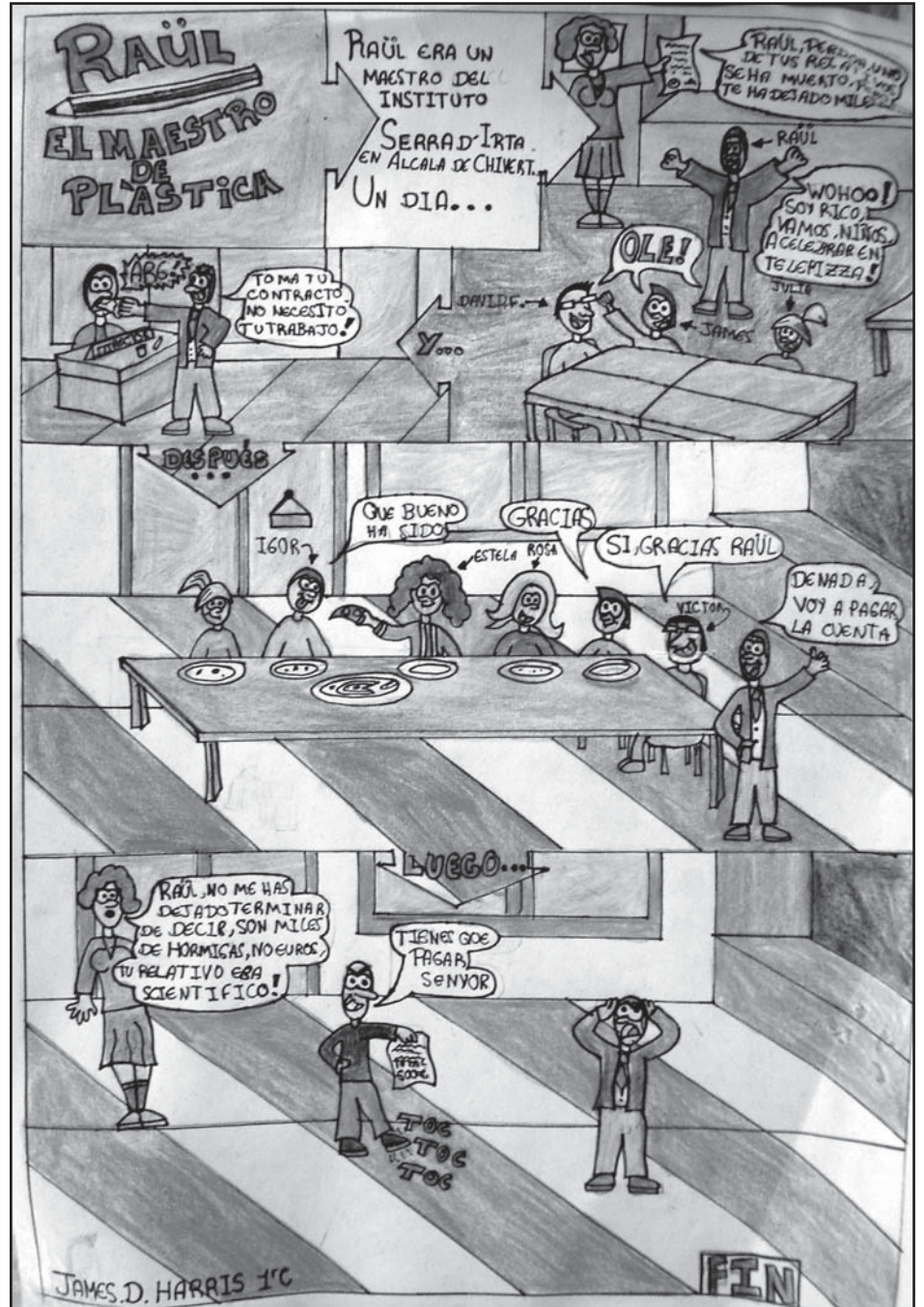
Fotografies de María Escribano

CÒMICS

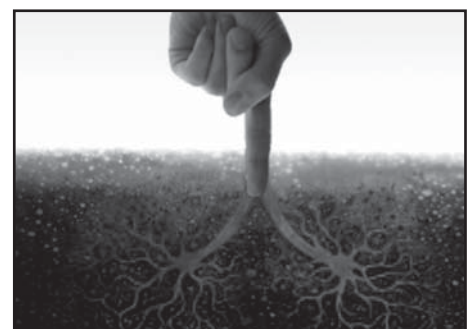
2n PREMI
NAOMÍ BELLÉS

3r PREMI - JAMES HARRIS

NÚVOLS DENTATS

LA TERRA MOS QUIRDE

ACTIVITAT EXTRAESCOLAR AMB BICICLETA DE MUNTANYA O TOT TERRENY

LA BICICLETA DE MUNTANYA

La bicicleta de muntanya o tot terreny és el tipus de bicicleta dissenyada per anar per rutes camp a través o per muntanya. Es caracteritza per uns components més resistents als impactes del terreny i inclou, a vegades, suspensió en la forquilla davantera i amortiguació al darrera.

Les parts més importants de la bicicleta de muntanya són les que indica la imatge següent:

Una vegada tenim clar en què consisteix una bicicleta tot terreny i per a què ens pot servir, és molt important anar a una botiga especialitzada per a que ens aconsellen la talla de la bicicleta si n'hem de comprar una.

La majoria de gent tenim una bicicleta a casa que bé hem comprat o ens han regalat. En aquest cas, el primer que hem de fer es revisar que les rodes estiguen inflades i col·locades correctament en la bicicleta. Netejar-la-

si fa temps que no la utilitzem i ficar-li oli a les parts mecàniques com la cadena, pinyons, frens i desviadors, manetes de frens, etc.

Per finalitzar la posada al punt de la bicicleta hem de saber com col·locar correctament l'altura del seient depenent de la nostra altura. Hi ha tres maneres generals de calcular-la i són:

- Ens col·locarem al costat de la bicicleta. Per a tindre l'altura correcta del seient, este ens ha d'anar a l'altura del maluc.

- Un altra manera és col·locar-nos dalt de la bicicleta i asseguts al seient, hem d'arribar a tocar a terra sols amb les puntes dels peus, amb les cames totalment estirades.

- L'última és col·locar-se, també dalt de la bicicleta, amb una biela de la bicicleta en direcció vertical a terra. Posem el taló del peu (sense la sabata) tocant el pedal. La cama ha d'estar quasi estirada, és a dir, el genoll ha de formar un angle d'aproximadament 145°.

Abans d'eixir amb la bicicleta, i ens queda tan sols una cosa: la indumentària del ciclista. En principi per poder fer bicicleta no necessitem una indumentària o roba específica encara que sí que n'hi ha i la podem

adquirir. És molt important, però, portar un casc de protecció; obligatori en totes les nostres eixides.

Damunt la bicicleta i fent la ruta és molt important respectar les normes de circulació com anar per la dreta, assenyalar els canvis de direcció, mantindre la distància amb la resta, etc. També és important en les pujades posar el plat més menut i els pinyons més grans. Al contrari, durant les baixades i els terrenys plans, els plats més grans i els pinyons més menuts. Pel que fa referència a la tècnica en bici hem de tindre en compte que quan anem a girar una corba sempre hem de pujar el pedal de la part interior de la corba per no tocar a terra i caure.

L'EIXIDA DE BICICLETA EN L'ÀREA D'EDUCACIÓ FÍSICA

Tots aquests aspectes són importants abans i durant una eixida i és el que intentem explicar i ensenyar als alumnes del nostre centre durant les eixides. Estes eixides es fan des de fa anys i són part de la programació d'educació física ja que dins el nostre currículum estem obligats a fer activitats a la natura i no hi ha res més divertit i cultural que aprofitar els voltants del nostre poble i el Parc Natural de la Serra d'Irta per a fer les eixides a la natura en bicicleta.

Aquest any, a l'inici de la tercera avaluació i abans de Setmana Santa, al bon temps, vam començar a realitzar les eixides amb tots els cursos del centre.

El primer curs en fer l'eixida va ser 1r de l'ESO i vam anar al poble del costat, Santa Magdalena, sempre vorejant el Parc Natural de la Serra d'Irta i tornant pels voltants de la serra de les Astaltes.

Amb 2n i 3r de l'ESO, aquest any, vam decidir fer una ruta pels voltants del poble i conèixer les tres basses més importants: la bassa Llona, la bassa Espiges i la bassa d'Amet, anant a esmorzar al Calvari.

Amb 4t de l'ESO vam anar a Alcossebre, fent una ruta diferent als altres anys per tal de poder veure les obres de la nova depuradora del poble i baixar pel riu fins a Alcossebre. A la platja vam fer activitats esportives i també una recàrrega d'energia amb un bon esmorzar. Vam tornar pel camí de la Coma.

Com tots els anys sempre hi ha punxades, caigudes, avaries, cansament i patiment, però sempre hi ha una excel·lent gratificació en veure que els alumnes s'ho passen bé i els agrada. Aquest és un dels nostres objectius.

Oscar Bosch Colomer

SENDERISME AL CASTELL DE XIVERT-1r ESO

El passat dia 16 de novembre de 2010, els alumnes de 1r d'ESO, acompanyats pels professors Mònica, Óscar, Isidre i Donju, efectuarem una eixida al castell de Xivert per a practicar el senderisme.

L'eixida començà a les vuit del matí des de la porta de l' institut. El sender pel qual pujarem al castell era dels anomenats de llarg recorregut (es reconeix per les marques blanques i roges del camí), encara que molt estret. La pujada va ser un poc difícil pel seu fort pendent. Paràrem unes quantes vegades per a descansar i observar el meravellós paisatge. Aquest sender ens va conduir directament al castell de Xivert.

Abans de començar la visita, sobre les onze del matí, esmorzàrem a les portes del castell. Després d'esmorzar, donàrem una volta pel castell i el seu poblat. Vam veure l'interior d'alguna casa d'origen musulmà i a continuació, ens disposàrem a conèixer el castell per dins. Observàrem totes les parts d'aquest monument històricament tan vell. Els professors ens van contar la història d'aquest monument. És una construcció islàmica dels segles X i XI reformada posteriorment pels templers durant el segle XIII. Des de les seues torres es pot veure tota la serra d'Irta i la mar Mediterrània. Pobladors de l'Edat de Bronze mitjà i els ibers també ocuparen aquesta zona.

A continuació, els professors

d'educació física, Mònica i Óscar, ens explicaren els consells bàsics de supervivència quan es fan excursions per la muntanya.

Cap a les 12.30 del migdia ens disposàrem a tornar al poble. El sender pel qual baixàrem també era de llarg recorregut. La baixada lògicament, fou menys pesada que la pujada. Baixàrem per la cara nord de la muntanya, i pel camí, ens vam trobar alguns bolets. Una vegada havíem baixat la muntanya, Mònica ens ensenyà una cançó molt divertida i vam anar cantant i ballant fins que aplegàrem a l'institut.

Ens ho passàrem d'allò més bé! Vam aprendre moltes coses, vam fer activitat física, vam gaudir dels

preciosos paisatges, ens vam fer moltes fotos i ens vam divertir molt durant tot el matí. Esperem repetir prompte l'experiència!

**Carlos Cerdà, Estela Jiménez,
Inés Menéndez, Ana Mª Bosch**
Alumnes de 1r d'ESO

SENDERISME-2n ESO

Els alumnes de 2n d'ESO també vam realitzar una ruta de senderisme el dia 11 de novembre de 2010. El recorregut de la ruta va ser: eixírem de l'institut cap a la Bassa Llona, vam pujar la Serra de les *Astalaes*, continuàrem en direcció cap a la cantera, pujàrem fins dalt tot de la Penya Ventosa i tornàrem pel Prigó del Rei fins arribar de nou al nostre centre. Durant la ruta ens ho passàrem molt bé. Vam tindre un dia molt bo, amb solet, i per a sufocar la calor, vam començar a tirar-nos aigua els uns als altres, a fer-nos pessigolles amb els professors i ens vam fer una gran quantitat de fotos molt xules. De camí al Prigó observàrem un monòlit on es deixava constància d'una mort a causa d'un raig. També vam contar molts acudits i vam riure molt. Ens férem les fotos de grup dalt de tot a la Penya Ventosa i al Prigó del Rei.

En aquest tipus d'excursions cal portar l'equipament adequat: roba esportiva, transpirable, sabates de muntanya, gorra, protecció solar i spray antimosquits, mòbil amb el telèfon d'emergències (112), ulleres de sol, motxilla, impermeable i molt important, el menjar i sobretot la beguda.

Encara que vam aplegar molt cansats, va ser una activitat d'allò més divertida i entretinguda. Volem repetir ja!!

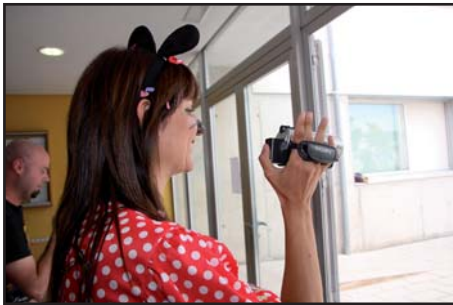
Dunia Bort i Míriam Bosch
Alumnes de 2n d'ESO

LIP-DUB IES SERRA D'IRTA... un somni fet realitat

Un institut, 350 alumnes, 50 professors i personal de serveis, 9 minuts de cançó i un objectiu comú... gravar un Lip-Dub.

LIP-DUB IES SERRA D'IRTA... un somni fet realitat

Un institut, 350 alumnes, 50 professors i personal de serveis, 9 minuts de cançó i un objectiu comú... gravar un Lip-Dub.

Però... què és un lip-dub? La traducció literal d'aquests vocables al valencià seria "doblar amb els llavis" (lip-llavis, dub-doblar), és a dir, fer el doblatge d'una cançó però de manera original. Consisteix doncs en gravar un vídeo amb una càmera que realitza un recorregut de manera contínua i on van apareixent i desapareixent persones que "doblen" (fan com a que canten) una cançó.

La idea va sorgir a partir del visionat d'un lip-dub que vaig gravar al centre on estava el curs passat, però que va ser a molta menys escala (uns 100 alumnes, 20 professors i 4 minuts de cançó). Així doncs, com que acaba de nàixer la pàgina web del nostre centre, vam pensar que, amb un lip-dub, seria una manera molt original, divertida i bonica de presentar el nostre institut al món. Una

presentació on realment participaren tots els components que donen vida al nostre centre dia a dia, els vertaders protagonistes del projecte educatiu, tots units compartint la mateixa il·lusió, unint forces per aconseguir un mateix repte, compartint emocions, estrès, nervis i alegria... tots junts.

La proposta es va votar al Claustre i al Consell Escolar i va ser aprovada. Molt bé, ja teníem el vist i plau, ara començava el camí per a transformar el somni en una realitat.

En primer lloc, calia triar la cançó. Aquesta elecció constituïa una peça fonamental per al lip-dub. Havia de ser motivadora per a tots, senzilla, amb ritme i divertida. Vaig realitzar alguns sondejos entre els alumnes i finalment ens vam decidir per la cançó "Danza Kuduro" (cançó que ressonaria al meu cap dia rere dia fins el 13 de maig). Aquesta cançó, a més de complir amb els requisits anteriors, té una sintonia carnavalesca i per tant ens permetia també fer una picadeta d'ull a les festes més populars del poble: els carnivals.

Una vegada escollida la cançó, s'havia de traçar el recorregut de la càmera. En aquest recorregut s'havia de mostrar i presentar de manera general tot l'institut, els llocs més representatius i algunes aules específiques. La cançó es va haver d'allargar dels 6 minuts que durava inicialment fins a 9 minuts per a poder realitzar tot el recorregut. Açò començava a convertir-se en un "macro lip-dub".

Tenint ja clar el recorregut, el següent pas va ser dividir-lo per zones i assignar un grup d'alumnes a cada zona (per exemple, 2n d'ESO C a la cantina, 2n d'ESO A al laboratori, etc.) amb un professor responsable que inicialment van ser els tutors de cada grup. Entre tots, havien de pensar què farien allí al lip-dub. A més a més, la càmera s'havia d'anar guiant en tot moment del recorregut. Per tant, cada grup havia de tindre clar quines persones o de quina manera farien els enllaços per a dirigir la càmera fins a l'altra zona. Un cop aplegat aquest punt, el lip-dub començà a agafar forma i el meu cap es va convertir en una olla exprés d'idees,

suggeriments i propostes. Calia també anar dotant de color el lip-dub, pensar en la decoració, vestuaris, materials necessaris, organitzar el principi i, molt important, pensar en quin final tindria. La meua idea per al final era que aquest reflectira el sentiment d'unió, treball i il·lusió de tots els participants, sentiment que havia suposat l'eix vertebrador en la creació de tot el lip-dub, i per tant, vaig pensar en un final on apareguérem tots junts, fent alguna cosa a la vegada, units. I així va ser, ja que el lip-dub finalitza amb 400 persones ballant una xicoteta coreografia amb bufes. Senzillament espectacular.

El lip-dub ja tenia tota l'estructura muntada, ara quedava omplir-lo, donar-li forma i encaixar les peces. Començaren els assajos, que es van realitzar en algunes hores de tutoria i durant els esbarjos (de manera que no influïren en cap hora lectiva d'alguna assignatura). I entre assaig i assaig, estrès, moltes, moltes, moltes, il·lusions i també... perquè no dir-ho, un poc d'escepticisme. Així aplegà el gran dia, el divendres 13 de maig. Cal esmentar que l'elecció de la data de la gravació hagué de ser modificada, ja que en un principi es va proposar el dia abans de les vacances de Pasqua, però com que alguns alumnes de 1r d'ESO estaven fora del centre en una activitat extraescolar, aquesta data es va descartar. I el mateix va ocórrer amb la proposta de gravar el lip-dub a final de curs, ja que tampoc estarien els alumnes de 2n d'ESO. Així doncs, l'equip directiu amb molt bon criteri (evitant sobretot que coincidira amb època d'exàmens), va proposar el divendres 13 de maig.

Aquest va ser un dia molt especial per a tots en el centre. Encara que les quatre primeres classes es van desenvolupar amb normalitat, es respirava en l'ambient un halo de molta emoció, nervis, alegria i sobretot... il·lusió. A les 12 començaren els preparatius. Tots havien d'acudir al seu lloc i inflar les bufes, col·locar els cartells, vestir-se, maquillar-se... Calia ultimar els detalls de la gravació. Ai, quin estrès vaig passar! Amunt i avall, d'un lloc a un altre, que si falta açò, que si no tinc l'altre, que quan

comencem, que... que... que... Van ser moments vibrants, de nervis i moltes emocions, sobretot veient com, a poc a poc, l'institut anava transformant-se en un lloc màgic ple d'alegria i color, on professorat i alumnat compartien disfresses, maquillatges, coreografies, nervis i il·lusions... què bonic!

Just abans de començar la gravació, va sorgir un greu imprevist que quasi ens impedeix poder gravar el lip-dub, però afortunadament es va resoldre, i encara que vam perdre molt de temps, vam poder realitzar un assaig general i una toma bona... la qual a hores d'ara constitueix el nostre lip-dub, el qual reflecteix en 9 minuts tot un procés de treball, esforç, organització, emocions i il·lusions. Gràcies a TOTS hem fet possible que aquest somni, que semblava utòpic per la seua magnitud, es fera realitat. I amb aquesta reflexió voldria concloure aquest article, perquè, al cap i a la fi, l'educació és una tasca de tots, com un lip-dub amb la cançó de la vida que entre tots hem d'anar creant. Si unim esforços, compromisos i motivacions, TOTS, ENTRE TOTS i PER TOTS, l'èxit del projecte està garantit... i aci en teniu un bon exemple.

Per últim, voldria agrair a totes les persones que amb la seua ajuda, col·laboració i esforç, han aconseguit portar aquest projecte endavant, al Departament d'Educació Plàstica i Visual per la confecció dels cartells del principi i el final, i molt especialment al meu company Oscar, per la seua inestimable ajuda, paciència i il·lusió, ja que sense ell aquest somni no seria ara una realitat.

1r ESO A

1r ESO B

1r ESO C

2n ESO A

2n ESO B

2n ESO C

2n ESO D

3r ESO A

UN DIA A LA NEU. VALDELINARES

El passat dimecres 23 de febrer, els alumnes de 1r i 2n d'ESO, amb els mestres Mònica, Óscar i Lúdia, anàrem a l'estació d'esquí de Valdelinares (província de Terol) a practicar l'esport de l'esquí i l'esnow.

Sortírem d'Alcalà a les 7 del matí, amb molta il·lusió i emoció, ja que per a la majoria de nosaltres era la primera vegada que practicàvem aquests esports. El viatge fins aplegar a l'estació ens va parèixer molt ràpid, encara que va durar quasi dues hores i mitja, ja que vam estar molt entretinguts cantant, contant acudits i xarrant amb els companys.

Quan arribàrem allí, cap a les 10,30, esmorzàrem i després agafàrem el material necessari per a esquiar: les botes, els esquís o taula d'esnow i els pals. De casa portàvem la resta d'equipament fonamental: jaqueta i pantalons impermeables, ulleres de ventisca i de sol, guants, calcetins alts i grossos, barret, crema protectora, i moltes ganes d'aprendre un nou esport i viure aquesta experiència.

Una vegada equipats, ens van separar a tots els alumnes en 4 grups: principiants d'esnow, principiants d'esquí, un altre grup amb els alumnes que ja sabien esquiar i un altre amb els que ja sabien fer esnow. La classe amb el monitor va durar una hora i mitja, i ens van ensenyar les tècniques bàsiques d'aquests esports. A continuació, vam tindre 2 hores per

a esquiar lliurement, amb els amics, per la pista que volguéssim. Les pistes d'esquí de l'estació de Valdelinares són prou grans i es classifiquen per colors en funció de la seua dificultat: verdes (fàcils, per a debutants), blaves (normals) i roges (més difícils). En aquesta estació no hi ha cap pista de color negre, que són les de major dificultat. A més a més, hi havien cintes desplaçadores i telecadires.

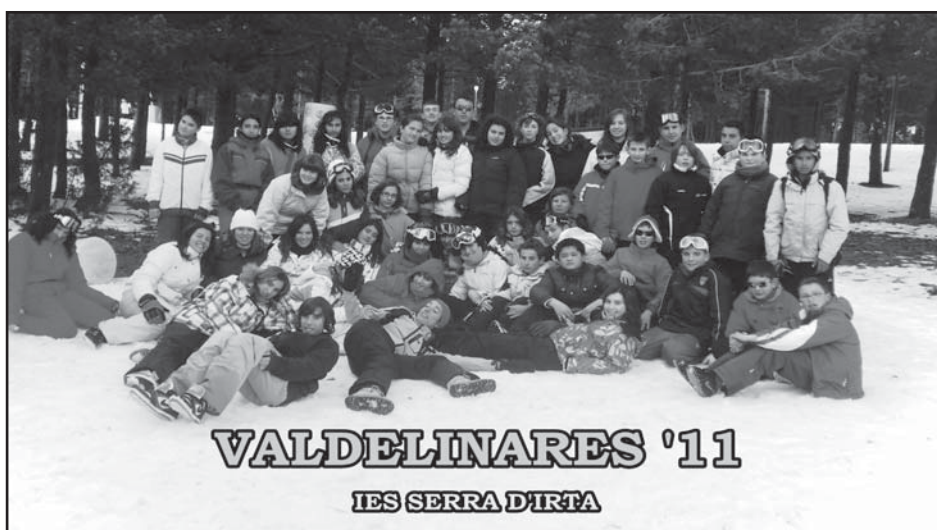
Al voltant de les 2 del migdia vam parar a dinar tots junts. Es va donar la casualitat de que eixe dia estaven els jugadors del València CF a l'estació fent una activitat de senderisme en la neu, i a més de veure'ls, la professora Mònica i alguns alumnes van poder fer-se fotos amb ells.

Després de dinar, tornàrem a les pistes per a continuar gaudint de la pràctica de l'esquí i l'esnow. Cada cop ens sentíem més còmodes i baixàvem les pistes amb més velocitat. Va ser molt divertit.

A les 4 de la vesprada vam tornar el material d'esquí i esnow que ens havien prestat a l'estació i vam aprofitar per a fer fotos tots junts. Això sí, abans d'anar-nos-en cap a casa, vam fer una gran batalla amb boles de neu! Quina xalera!

Vam participar tots, professors i alumnes de 1r i 2n d'ESO. A les 5,30 pujàrem de nou a l'autobús per emprendre el camí de tornada a casa, durant el qual, a l'igual que havia passat al matí, vam estar fent jocs amb els professors i va ser molt entretingut. Aplegàrem al poble cap a les 8 de la nit, molt cansats però molt contents. Aquesta excursió ha sigut per a nosaltres una de les millors que hem fet fins ara, ja que aprenguérem un esport nou, vam estar a la neu, vam fer exercici i ens ho vam passar molt bé. Un dia xulíssim...

Carlos Cerdà i Marina Sala
Alumnes de 1r d'ESO

CONCURS DE CARICATURES I CÒMICS

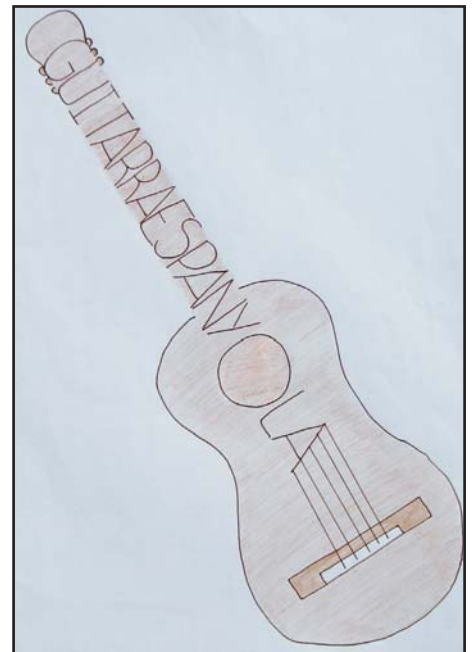
1r PREMI CARICATURA - NEDAL CALDUCH

2n PREMI CARICATURA - JAMES HARRIS

1r PREMI CÒMIC - ALEXANDRINA PAVLOVA

POEMA VISUAL
ESTHER GARGALLO

VISITA A VALENCIA

VISITA A VALENCIA

En enero el Departamento Administrativo organizó un viaje a Valencia para visitar La Diputación, El Tribunal de las Aguas, La Llotja, la fábrica de Coca-Cola, Les Corts Valencianes y otras visitas lúdicas y culturales.

Esta actividad estuvo dirigida al alumnado de Ciclos, 1º y 2º de Bachillerato y 1º de PQPI. El viaje se realizó en autobús contratado desde el Instituto y nos hospedamos en un albergue del centro de Valencia muy próximo a los edificios que visitamos.

Fueron 2 días muy intensos, con un programa muy apretado de visitas, pero que nos dejaron también tiempo para realizar algunas compras y callejear por Valencia.

Cada una de estas visitas las comentarán en esta revista **VISITA A LA DIPUTACIÓN DE VALENCIA**

La Diputació, que está ubicada en el Palau de la Baylia, fue nuestra primera visita al llegar a Valencia a las 9 h. de la mañana. Gracias a la explicación de un guía, pudimos recorrer todo el recinto con sus correspondientes explicaciones. Lo que más nos llamó la atención fueron los bonitos decorados que resaltaban las paredes y las escaleras del recinto. Todo estaba lleno de cuadros, jarrones... y la escalera era muy brillante, con formas muy elaboradas y colores muy vivos, principalmente dorado. A continuación vimos la parte exterior del recinto, donde pudimos observar las figuras de animales en la parte superior de las fachadas. Desgraciadamente no pudimos disfrutar totalmente de la visita en el exterior, ya que estaba lloviendo.

VISITA A LES CORTS VALENCIANES

Entre otros lugares de interés visitamos las Cortes Valencianes, que tienen su sede en el Palacio de los Borja también llamado el Palacio de Benicarló. Allí nos esperaba una persona que fue la encargada de explicarnos la historia del edificio y el funcionamiento actual de este.

Las Cortes Valencianes representan al pueblo a través de 99 diputados y su principal función es elaborar las leyes de ámbito autonómico, es decir, constituyen el poder legislativo.

La parte más interesante fue cuando fuimos al Hemiciclo,

CONSULTA LA PÀGINA WEB DE L'INSTITUT:
<http://iesserrairta.edu.gva.es>

VISITA A L'EMPRESA COCA-COLA

Tambien fuimos a la Empresa Coca-Cola, donde nos recibieron en una sala en la que nos comentaron que las empresas de Coca-Cola que hay en España son embotelladoras y distribuidoras. Allí nos pusieron un video y nos comentaron que la Coca-

VISITA AL BIOPARC

El mismo día que llegamos a Valencia, apenas después de comer, visitamos el Bioparc. Era un día lluvioso y con una temperatura inferior a 10°. Con esta temperatura muchos animales estaban escondidos y no los pudimos ver... ¡Que decepción!

El hipopótamo, que era enorme, estaba en una gran piscina con paredes de cristal; ¡parecía que lo iba a romper! Las hienas parecían que iban a atacarnos, pero tenían alrededor un hilo electrificado para que no pudieran hacerlo. Los elefantes impresionaban por su tamaño, aunque en las fotos no lo parecían...

Finalmente, apareció un guía que nos hizo un pequeño recorrido por la zona de Madagascar. Todos esperábamos que alguien se pusiera a cantar la canción de: "¡YO QUIERO MARCHA, MARCHA!", como en la película, pero nadie la cantó.

En conclusión, la tarde acabo con una húmeda caminata.

Cicle Formatiu de Grau Mitjà
Jessica Jordá, Ainoa Trinidad,
Alexandra Pomparau y Jessica Sanz

ECONOMIA EN ANGLÉS AMB LA PISSARRA DIGITAL

Aquest curs he participat en un grup de treball sobre el Cilil (Aprentatge Integrat de Continguts i Llengües Estrangeres), l'objectiu del qual és impartir una unitat didàctica de qualsevol matèria en anglés, i en el qual hem participat diversos professors de diferents assignatures. Aquest grup servirà com a preparació per a la participació en el programa Cilil. Si l'experiència té èxit es podria ampliar la quantitat de matèries i d'unitats impartides en anglés.

El material preparat és molt visual i senzill: he començat amb vocabulari, perquè els alumnes es familiaritzaren amb la terminologia en anglés; per presentar la teoria he fet servir uns esquemes, on amb un cop d'ull es pot veure tot allò important; a continuació

hi ha hagut uns exercicis interactius per practicar la teoria explicada i, finalment, un glossari de definicions perquè els alumnes seguiren millor l'explicació de la unitat.

A l'hora de fer una lliçó en anglés he volgut utilitzar la pissarra digital perquè als alumnes els fóra més fàcil entendre les explicacions. Amb l'ús d'aquesta eina he aconseguit captar més fàcilment la seua atenció, ja que els alumnes mostren interès per les TIC.

La valoració de l'experiència ha sigut positiva, tant des del punt de vista del professor com dels alumnes, ja que s'ha aconseguit que superen la vergonya d'expressar-se en anglés gràcies al fet que les activitats estan molt pautades i la seua resolució és molt senzilla.

Possiblement tornarem a repetir l'experiència, encara que puntualment, per no sobreexplotar el recurs perquè els alumnes no es cansen d'utilitzar-lo.

Xavier Costa Pons

VISITA AL ROTATIU DEL PERIÒDIC MEDITERRÀNEO

El dia 20 d'octubre els alumnes de Cicles Formatius, PQPI i alumnes de Batxillerat van visitar el periòdic Mediterráneo i les instal·lacions del Port de Castelló.

Per als alumnes van ser dos experiències molt positives, ja que durant la visita al periòdic Mediterráneo, van poder comprovar com treballen els periodistes i altres responsables de la impremta. La responsable de recursos humans ens va explicar com es realitzava l'edició del diari i que el seu horari laboral era majoritàriament nocturn.

Ens va explicar que el Mediterráneo té una tirada d'11.000 exemplars; és uns dels periòdics més importants de la província de Castelló i tracta majoritàriament temes de Castelló i de la província. En les primeres pàgines sempre hi ha una notícia d'actualitat d'àmbit nacional però vinculada amb Castelló, a més de les diferents seccions que formen el diari: notícies nacionals, de Castelló, de les comarques, esports, successos....

Després vam passar a veure la impremta del periòdic. No vam poder veure com treballaven, ja que aquesta activitat es realitza per la nit, però amb les explicacions de la responsable i al veure les màquines, vam poder fer-nos una idea del seu funcionament.

Ens va explicar també que el periòdic Mediterráneo també s'edita en format digital. En finalitzar la visita ens van regalar un diari per a cada un i van fer una foto de la visita.

La visita al Port va ser també molt positiva. La responsable de recursos humans ens va explicar les activitats que es realitzen; en un principi quasi exclusivament relacionades amb l'agricultura, concretament amb l'exportació de les taronges, però també dels taulellets fabricats a Onda.

En l'actualitat estan ampliant el port i en aquestos darrers cinc anys s'han aconseguit guanyar al mar 217 hectàrees de superfície logística, 3.870 metres lineals de molls i 16 metres de calat. S'han instal·lat plantes i

centres de logística relacionats amb el sector petroquímic i ceràmic amb una previsió de generar 2.000 llocs de treball. També s'han instal·lat o estan en procés d'instal·lar-se plantes de fertilitzants, biodiesel, argila... i ja ha desembarcat el primer creuer de luxe.

Després d'una visita amb autobús pel port vam donar per acabada la

nostra estada. Totes les activitats van complir les expectatives de l'alumnat i del professorat.

Departament Administratiu
Carmen Muñoz, Coral Zalve,
Araceli Ebrí, Juan Luís Torres, José
Gómez, Xavier Costa

VI FIRA INTERCOMARCAL D'OFERTA FORMATIVA

El dia 7 d'abril es va celebrar al Passeig Marítim de Vinaròs la VI Fira Intercomarcal d'Oferta Formativa. La finalitat d'aquesta fira es donar a conèixer les Famílies Professionals que s'estudien en la comarca del Baix Maestrat. Els centres educatius que van participar en la mostra eren de les localitats de Vinaròs, Benicarló, Sant Mateu i Alcalà de Xivert, a més de l'IES d'Alcanar (Tarragona).

L'organització de l'stand de l'IES Serra d'Irta va estar a càrrec del Departament Administratiu amb l'ajuda de l'alumnat dels Cicles de Gestió Administrativa i d'Administració i Finances, i van assistir a aquesta fira l'alumnat de 4t d'ESO i 1r de PQPI.

Els Cicles Formatius representen una altra opció d'estudi que combina els estudis acadèmics amb les activitats laborals. Finalitzada l'etapa d'Ensenyament Secundari Obligatori, els alumnes que ho sol·liciten

comencen a cursar els Cicles de Grau mitjà i finalitzat el 2n curs de Batxillerat, poden començar els Cicles de Grau Superior.

Els Cicles Formatius preparen els alumnes per incorporar-se al món laboral. Així, la gran diversitat de cicles formatius és tan ampla com les activitats que es poden realitzar. Hi ha cicles d'administració, de comerç i màrqueting, edificació i obra civil, d'agrària, electricitat, fusta i moble, hostaleria, sanitat i manteniment de vehicles, entre d'altres. Amb esta ampla gamma de cicles, els alumnes elegeixen i estudien allò que més els agrada.

El nostre centre, l'IES Serra d'Irta, com és sabut, oferta dos cicles formatius de la família Administrativa, un de Grau Mitjà de Gestió Administrativa, i un de Grau Superior d'Administració i Finances. Finalitzada la part acadèmica, els alumnes

realitzen les pràctiques en empreses de la localitat, i localitats veïnes; són 340 hores de Formació en Centre de Treball on l'alumne s'incorpora a l'empresa com un treballador més, realitzant tasques relacionades amb tot allò que ha estudiat, posant en pràctica els seus coneixements acadèmics. Aquesta col·laboració entre el centre educatiu i l'empresa és positiva i necessària per a un bon desenvolupament de les expectatives laborals de l'alumne, així com per a que les empreses es presenten als futurs treballadors amb totes les seves necessitats i exigències.

Des d'ací, volem donar les gràcies a totes les empreses que any rere any col·laboren amb el centre. A totes, gràcies.

**Carmen Muñoz Ripollés,
Araceli Ebrí Ebrí i Coral Zalve
Professores de Cicles Formatius**

**APUNTA'T ALS CICLES FORMATIUS DE LA FAMÍLIA ADMINISTRATIVA
DE L'IES SERRA D'IRTA D'ALCALÀ DE XIVERT**

ON SÓN ELS ALUMNES DE SEGON DEL CICLE D'ADMINISTRACIÓ I FINANCES?

La Formació Professional s'ha convertit en una de les eixides més atractives per als estudiants de secundària. En l'actualitat s'estructura en dos nivells, grau mitjà i grau superior. L'accés al grau mitjà és automàtic si es té el títol de Graduat en ESO, mentre que per al grau superior la titulació necessària és el batxillerat LOGSE o equivalents. També es pot accedir als dos cicles mitjançant una prova d'accés, per a la qual cal tenir disset anys en el cas del grau mitjà, o dinou en el cas del superior (en tots dos casos no cal tenir-los complits, sinó que s'han de complir al llarg de l'any). Al centre IES Serra d'Irta es poden cursar dos cicles formatius, un de grau mitjà de Gestió Administrativa, i un de superior, d'Administració i Finances.

Com que la vocació de la Formació Professional és la de introduir en el món laboral a l'estudiant i qualificar-lo en competències professionals acreditades, una de les principals eines de la formació de l'estudiant és la Formació en el Centre de Treball (FCT). La FCT és un mòdul més dins del cicle, com una assignatura, però amb la diferència que l'alumne la desenvolupa directament en un centre de treball, és a dir, en una empresa aliena a l'IES. Així en aquest moment hi ha estudiants del centre aprenent en empreses de la comarca com assessories, concessionaris de cotxes, ajuntaments, etc.

Però no tots són a la comarca. Enguany, per primera vegada, el centre ha participat en un programa anomenat FCT Europa. Com el seu

nom indica té com a objectiu el facilitar l'estada a Europa de 220 alumnes de tota la Comunitat Valenciana per tal de desenvolupar a l'estranger aquesta FCT. Els països de destí poden ser França, Regne Unit i Irlanda. L'estada té una durada de 12 setmanes, la primera d'immersió lingüística i la resta de pràctiques a la empresa triada.

A continuació podeu llegir l'article que ens ha enviat un alumne que ha estat fent la FCT a Dublín, gaudint d'aquesta estada i que ens conta quines sensacions i experiències està vivint.

Juan Luís Torres Ruvira
Professor de Cicles Formatius

SALUTACIONS DES DE DUBLÍN!

He tingut la fortuna de rebre la beca FCT Europa i estic disfrutant molt de la meua estada a Irlanda. La gent irlandesa és molt simpàtica i agradable, fan patxoca. Per exemple, un dia li vaig preguntar a un xic on havia d'agafar la meua línia d'autobús i, a més de dir-m'ho, em va preguntar on volia anar per assegurar-se que era la línia correcta.

A la feina també estic molt a gust, aprenc moltes coses i sento que he millorat moltíssim el meu nivell d'anglès. Treballo a Canada Life, la companyia d'assegurances més forta de tota Irlanda. No és la més gran en quant a volum de clients però és la més forta perquè, com el seu nom indica, fou fundada al Canadà i treballen amb el sistema bancari d'eixe país. Com que a Canadà no patixen recessió econòmica com en altres països, això els conferix una estabilitat financera que els convertix en la millor empresa irlandesa del sector.

Desenvolupo les meues activitats al departament de pensions i aprenc el que fan amb els diferents programes informàtics que utilitzen, quina és la documentació que requereix cada tipus

de pensió i quina relació hi ha entre cada departament de la companyia. També he d'escanejar, classificar i tornar a nomenar la documentació perquè cal transformar-la en format digital, i així poder-la reciclar una volta utilitzada. Per exemple, em donen un nombre de pòlissa d'assegurances i jo he d'encarregar-me de redactar, completar o imprimir diferents documents: la carta que serà enviada al client i a l'agent intermediari, la quota pertinent, les condicions de la pòlissa, el certificat del soci, la declaració de conveniència, etcètera.

Gràcies a la targeta de transport que em va facilitar l'organització he pogut visitar diferents racons de la capital sense tenir despeses extres: Dublín Castle, Trinity College, Guinness Brewery, Saint Patrick Chatedral o Kilmainham Gaol (una presó amb molta història perquè és on fa prop d'un segle foren afusellats els herois de d'independència irlandesa). A més, he tingut l'oportunitat de fer turisme i visitar ciutats tan boniques i interessants com Sligo, Galway, o Belfast (on fou construït i es conserva el dic sec del Titànic; així com diferents

paisatges únics al món com els Cliffs of Moher, un dels penya-segats més alts de tota Europa, o el Giant Causeway, un paratge coster fet de columnes basàltiques, el qual és curiosíssim perquè aquestes columnes tenen formes geomètriques perfectes: triangulars, pentagonals i fins a vuit o nou costats!!!

La meua família d'acollida és encantadora, em fan sentir com a casa i són molt amables i cordials. Viuen a Killiney, un poblet al sud de Dublín envoltat de parcs i zones verdes. També he fet molt bona amistat amb el grup de valencians i ens ho passem molt bé tots plegats, ens hem fet un fart de riure.

Sens dubte és una experiència inoblidable, només duc sis setmanes a Dublín però em quedaria sis anys!!

Jacint Vallés Ferrer

RACÓ LITERARI

CAL·LIGRAMES

VICTÒRIA I JUSTÍCIA

Vivim en la terra de l'arena
on convivim entre esclaus i infeliços.
Soldats dels països del nord van vindre,
sempre ens han considerat servidors.

Una terra que no esta cultivada;
una terra on no hi ha més que pobresa;
no tenim ni per a comprar una arada;
on salvem la vida amb la mudesa.

Truca a la porta un ésser mostruós;
i, per on pasava tot s'ho menjava,
destruint i actuant com un colós;
fam, un nom horrorós s'anomenava.

Els rics ens prometen traure'l d'ací
però com, quan; ens estan enganyant?
ens precipitem d'aquest balanci,
el nostre destí han estat triant.

Ens tracten com a animals, com a esclaus;
feines inhumanes, empitjorables;
que es pensen que som els d'ací, babaus?
Es pensen que som com gossos domables.

Els nostres fills es moren per la fam,
nosaltres no els podem alimentar;
ja no tenim forces per donar un bram,
ja no tenim forces ni per lluitar.

Sempre, sempre ens han estat dominant,
dictadors, persones sense escrúpols,
famílies completes destrossant
vides completes atemoritzant.

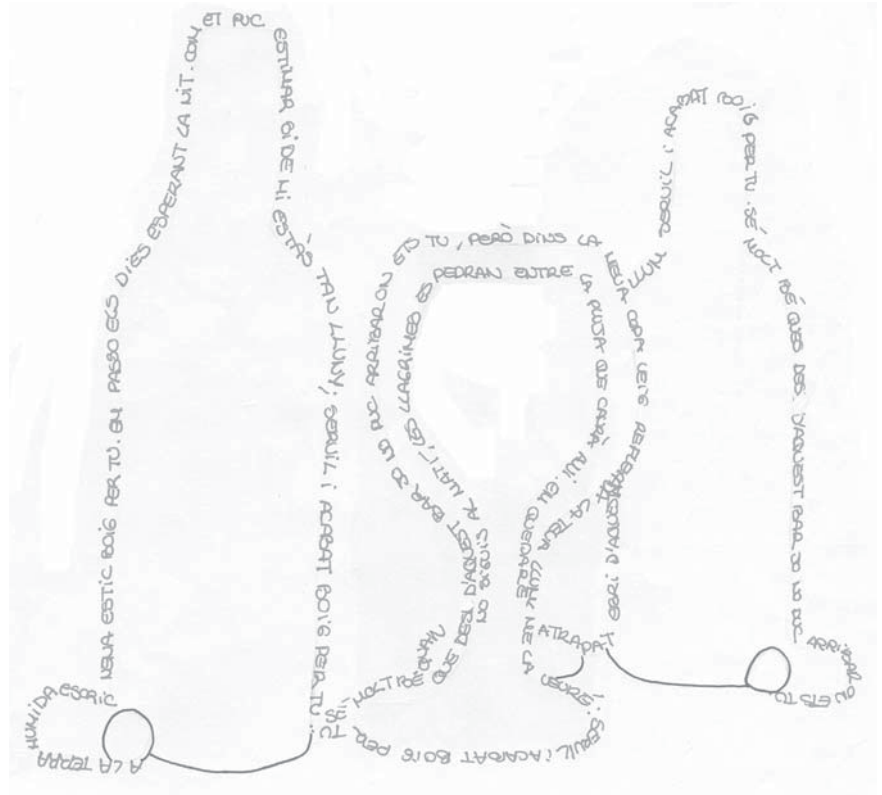
Ja ens hem cansat de no poder viure,
amb manifestacions van començar
i amb una guerra estem acabant
contra el dictador, lluitant per la pau.

Els que d'inferiors ens varen tractar,
no sabem com però ajudant estan.
No sabem si per la caritat és
o només pel seu propi interès.

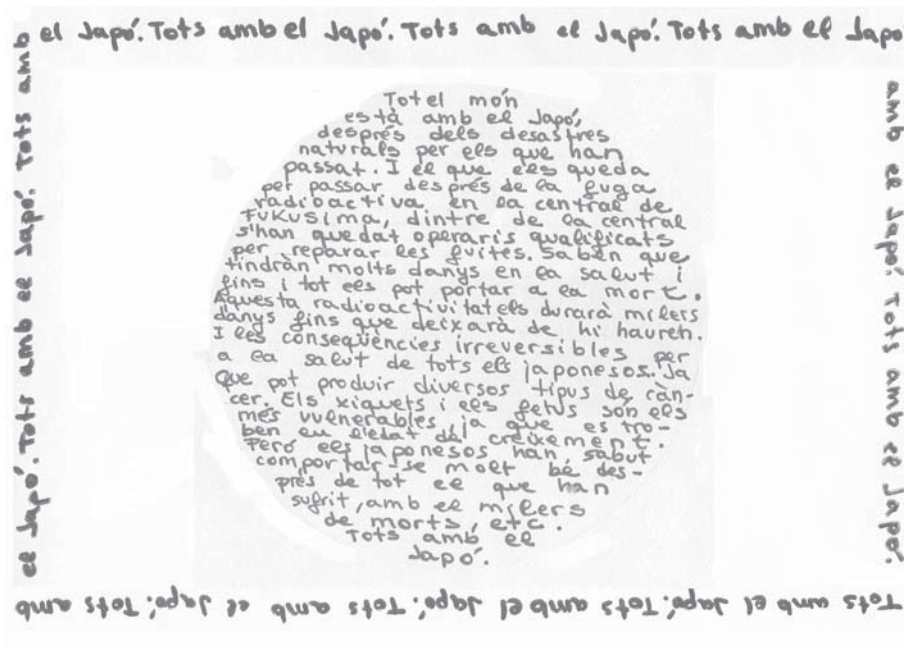
En fi, esperem que ens arribe prompte
amb la victòria i la justícia
i l'assossec i la democràcia
tant com nosaltres hem imaginat.

Paula Bellés Sancho
4t d'ESO B

BOIG PER TU.....Sheila Caridad Laso, 4t ESO

TOTS AMB EL JAPÓ.....Paula Herrera Máñez, 4t ESO

OUR LONDON ADVENTURE!!!

MIND THE GAP AND MIND THE TEACHER!!!

If a man is tired of London, he is tired of life

Last 31st March at 7.30 in the morning, 13 students and two teachers from our IES SERRA D'IRTA met at Alcalà de Xivert train station to leave our lovely town to go to London. We all were very nervous!!!! It was going to be a great adventure!!!

After two hours by train, two hours at the airport, two hours on the plain and two hours in the tube,... and being very tired, we arrived safely at *Earls Court* tube station and our hotel was just round the corner. It was a cosy and lovely hotel called: *Mowbray Court Hotel*. We immediately felt at home as the staff was very nice and they helped us a lot. Our rooms were downstairs. We were all together: boys in one big room, girls in another one and teachers' room was next to boys' one, can you imagine?

As soon as we left the suitcases, we went straight to *Piccadilly Circus*. It was wonderful, full of people going up and down the streets all the time and there, we had a quick supper and we went to watch *Grease* a lovely musical in *Piccadilly Theatre*. We really had a great time for a start!!!!

The following day, we got up very early as we had to visit many places. First of all, we went to see *London Eye*... incredible, fantastic, wonderful!!!! We could see the whole city of London from there. It was amazing and we really had a marvellous time. After having lunch near *Westminster Abbey* and *The Big Ben*, we took a sightseeing bus. We spent around two hours in the bus visiting the main places in London. If I have to be honest, it was a bit tiring but it was really worth, as we could see many different, lovely and interesting places in London. When the sightseeing finished, we took a boat around *The Thames* and it was also fantastic!!!! We could see the main buildings next to the river and even we saw *The Globe*, a great

theatre where Shakespeare used to perform his plays. There, we could see *The London Bridge* and *The Tower of London*. After the boat, we just came back to the hotel absolutely exhausted!!!

On Saturday morning, we went to see *The Changing of the Guard* at *Buckingham Palace*. Before that, we walked through *St. James' Park* and we had a wonderful time there, we all enjoyed those big gardens with squirrels around us, lovely birds, ducks, swans...It was full of tourists; anyway, we could get a good place and watched *The Changing of the Guard* perfectly. We loved the English traditions and ceremonies and we enjoyed a lot *The Changing of the Guard*. After that, we had the afternoon free, then some of us went to *Camden Town*, others to *Notting Hill*, others to *Harrods*, others to *Carnaby Street* and *Oxford Street*,... and we all enjoyed ourselves!!!!

On Sunday morning, we got up early in the morning, we had breakfast and we all went to *Covent Garden*. There, we saw a lovely market where we bought many things, we saw a soprano singing in the street, we saw a cook making Spanish Paella, we saw two different music groups playing in the street,... and then we sat on a lovely English Pub where we had something to drink and enjoyed our last minutes in London wishing to come back very soon!!

Then, we came back to the hotel, took the suitcases and went to the airport. We came back home safely very late and we were just thinking of coming back to London again as soon as possible, because this trip will be in our hearts for ever and we will always remember our London adventure!!

Miss Betty
(the crazy English teacher)

Students' opinions:

My opinion about this trip to London is very positive because we learned a lot of things as a different way of eating, the politeness and respect to people and their culture, in general.

Salva Broch

I have a great opinion about this trip to London. It was a great experience and we saw lots of things like: *London Eye, The big Ben* or *Buckingham Palace*. Moreover, our teachers lent us some freedom, so we saw many things that we had never expected to see.

Ignacio Falcó

LONDON!!! WOW!!! I really love this city! I saw so many different types of people and many cultures together! It was like the song: "all together now"! I loved seeing *The Big Ben, London Eye, The Buckingham Palace* and *St. James' Park* with lots of animals. It was great! But my favourite place was *Camden Town*!! You should go to discover what it is! All London is wonderful!! Ah!! I love London and their people: They are so polite and funny.

Thania Bosch

In my opinion, this trip was perfect!!! English people are very polite, when you talk to them, they always say: thank you, sorry,...They are fantastic!!! The only thing I didn't like was the food because it has a lot of oil and it is very expensive. We saw the *Buckingham Palace, the Big Ben, London Eye*, we went to *Hard Rock Café*... London is fantastic!!!

And remember: Mind the Gap, Mind the teacher!!!!

Amalia Cucala

In my opinion, the trip to London was an incredible and funny experience because I could enjoy the city with my classmates. We did a lot of different things but the best was when we were alone and we could practice our English.

Helena Villaseñor

When we arrived to London, I thought that it was going to be very boring but after the first day with my friends in London, my opinion changed completely because I really enjoyed London a lot and loved London a lot!!

Jorge Sala

I think that this trip has been the most fantastic trip I've ever done and I'm looking forward to coming again!!

Laia Patricio

First, I was a little nervous because it was the first time that I travelled by plane, but after that, all the

trip was very funny and it was perfect for me and if I can I will visit London very soon!

Joan Mañez

The trip was fantastic for me!!! We spent the whole trip laughing!! We visited many things but my favourite thing was *London Eye*!

Jonatan Cervera

In my opinion, this trip was wonderful!! I had a lovely trip with my friends. We visited the most important monuments and took a lot of photos. I would like to repeat the trip!!

Myriam Cano

This trip was amazing!! I've never visited another country before so I was very excited!! We visited a lot of important things and bought many souvenirs and the weather was very good. I hope coming back to London soon!!!

Alba Moliner

Aigua a la butxaca

Xiquet maquineta

Por un perro que maté

ENTREVISTA A ANTONIO ORIHUELA

Entrevista relitzada pels alumnes de 3r d'ESO a Antonio Orihuela després del recital de poesia organitzat dins del *Plan de Fomento de la Lectura del Ministerio de Cultura* el dia 15 d'abril de 2011. Per a este recital és acompanyat pels seus amics i poetes Vicent Camps i Antonio Martínez Ferrer.

-¿Qué autores han influido en su forma de escribir?

A- Nunca he tenido equipo de fútbol. No creo en las grandes estrellas. No me gustan los nominalismos. La poesía no es de quien la escribe, es de quien la necesita. Lo que si he hecho toda mi vida es leer..., sigo leyendo.

El primer poeta que me descubrió la poesía, pero porque probablemente coincidió que era el momento de que descubriera la poesía fue Miguel Hernández y tenía vuestra edad. Pero creo que te influye todo, la lectura de un poeta, ver un telediario, que alguien te cuente una noticia terrorífica o ver un anuncio en la tele. Al final el poema lo construyes con tu vida, no con la influencia de otro poeta.

Los poetas contemporáneos, los que vivieron en el siglo XX, dieron un gran impulso a la poesía al liberarla de un corsé demasiado estrecho, hecho a base de sonetos, de alejandrinos, de todas las formas métricas en las que estaba constreñida. Creo que la poesía del siglo XX ha ganado en libertad y eso sí es una deuda que tenemos con los poetas del siglo pasado.

-¿Haría Vd. alguna reforma en el sistema educativo actual?

A- Sí, sí que la haría. Pero, lo dejo ahí porque si no, me van a meter en la cárcel. No, es broma. Mira, por decirlo en pocas palabras, mi escuela ideal sería aquella en la que todas las acciones de la vida comunal formaran parte del proceso educativo. Mi escuela ideal es el reflejo en pedagogía de mi sociedad ideal. En una sociedad que hubiera sido ganada por completo por lo libertario, la escuela, entendida como hoy lo hacemos, habría llegado a ser si no superflua al menos bastante accesoria, pues el centro de la educación se habría desplazado desde el individuo hacia lo colectivo, desde la violencia hacia la convivencia, desde la competitividad hacia la cooperación, desde la pasividad espectacular a la participación creativa, desde la irresponsabilidad

social hacia el compromiso activo con las luchas sociales y la consecución de la felicidad individual a través de la búsqueda del bienestar común. Esa es mi reforma, una reforma que apunta no a la escuela, que es un reflejo de la sociedad sino a la sociedad para que esta antiescuela sea posible.

¿Por qué se centra en la poesía crítica? ¿Por qué utiliza los versos para hacer crítica social?

A- Porque nadie lo hace. Desgraciadamente es más cómodo cantar a la complacencia del sistema y de lo bien que está todo y negar una realidad que es la que sufrimos todos los ciudadanos. La poesía en la historia cumplió un papel y era halagar a los poderosos y uno no entiende que después de la *Revolución Francesa*, y la de 1917 y muchas otras, la poesía tenga que seguir halagando a los poderosos. Hacemos poesía crítica, no sólo yo, la hace *Vicent* y *Antonio*, porque creemos que es necesario hacerla y porque las voces críticas han desaparecido, no están en ningún sitio.

Hoy en día, si el Estado fuera más compasivo con nosotros tendría que declararnos, a los poetas, especie protegida, porque nadie parece estar dispuesto a abrir los ojos y a contemplar el desastre en el que estamos convirtiendo el mundo, casi todo el mundo mira y canta para el otro lado, para el lado del dinero y la complacencia con los poderosos. Pensad que podemos ser la última generación de humanos que vivirá en el planeta tierra. Lo que ha ocurrido ahora en Japón no es ninguna broma, son heridas enormes que abrimos en el planeta... o pensad en la situación en la que viven en África, la gente no se quiere ir de allí por gusto, aquello es un horror... o el que estemos declarando la guerra a los países para robarles sus recursos naturales como en Irak, o como en Afganistán, para controlar otra producción igualmente importante: los mercados de la droga y de la medicina.

La mayor parte de los medicamentos que toma la población a partir de una determinada edad, ya cuando la gente empieza a cumplir años y empieza a tener dolores, son derivados del opio, por eso es tan importante el control de la producción y del mercado del opio a nivel farmacológico; es un negocio que las grandes multinacionales del sector no van a dejar en manos de cualquiera. Y ahí están. Y ahí está también la guerra contra Libia también por los recursos y el petróleo. Si somos capaces de negarles a los pueblos sus propias riquezas ya me diréis...

En el mundo hay, ahora mismo, más de 60 guerras de baja intensidad, no sólo son las que salen en la televisión. Si nadie habla de eso, si no sale en ningún sitio se pierde esa realidad.... Frente a tanta desinformación tenéis

a unos cuantos *quijotes* que piensan que es importante que estos mensajes silenciados por los medios no se pierdan, sobre todo porque de vez en cuando tenemos la oportunidad de hacerlos llegar a vosotros y aunque al 90% de vosotros les dé exactamente igual, si hace reflexionar a alguno es suficiente, la razón nos conquista siempre de uno en uno, la mentira en masa, por eso nuestra labor será más lenta, pero está claro que hay que tomar partido y participar en pequeñas cosas, porque tampoco hay que plantearse grandes estrategias ni grandes discursos, ni grandes proyectos, porque ahora mismo no tenemos fuerzas para ellos. Pero sí que podemos hacer pequeñas cositas, colaborar en pequeñas cosas, en asociaciones, en colectivos, en organizaciones juveniles, en ongs que sean honestas,... sí que podéis hacer cosas.

Nosotros, los poetas críticos, intentamos en la medida de lo posible dar la lata, con nuestra conciencia vigilante, con esta idea de ser los *Pepito Grillo* de esta sociedad que hace mucho que dejó de escuchar a los poetas y empezó a escuchar a la *Coca-cola*.

¿Qué proyectos tiene para un futuro profesional cercano?

A- Profesionalmente, dejar de trabajar. Los poetas no tienen profesión, tienen dedicación. El poeta profesional no existe. Puedes estar más o menos protegido por la administración pública, si haces sonetos alabando a *Camps*; la Administración Cultural Valenciana seguro que te premia y te lleva y te trae y te pone un piso... pero fuera de eso, si no te gustan los sonetos y no te gusta *Camps* tienes complicado que la administración te proteja.

Decía *Vicente Aleixandre* que *la poesía no da para vivir, que si acaso da para merendar*. La única obligación del poeta es ser honesto con lo que escribe y esperar que su trabajo sirva, ayude, pueda modificar alguna cosa. Yo en eso sí que tengo mucha confianza porque sí que me lo ha demostrado el tiempo, la vida. Me ha dado esa satisfacción: ver que la poesía es un arma muy poderosa de cambio social y de transformación de la sociedad.

De hecho, estáis todo el día consumiendo poesía, lleváis poesía en vuestro jersey, en vuestros chalecos, lo que pasa es que es una poesía prostituida, al servicio del mercado, no es una poesía como la que traigo hoy aquí, que es una poesía que se

regala, que es para vosotros, que sirve de algo pero no es una poesía con la que te puedas abrigar. Estamos rodeados de poesía, lo que pasa es que los mercaderes se apropiaron de ella. Antiguamente, la comunidad tenía el poeta, el chamán, el brujo, los ancianos como transmisores de la cultura, contaban cuentos por la noche en la hoguera porque no había televisión, pero llegaron los mercaderes y empezaron a fabricar televisores y programas de *salsa rosa* y a hacer zapatillas de deporte y los quitaron de en medio. Nos han borrado, el mercenariado acabó con la poesía.

La poesía subsiste y vosotros podéis participar de esa recuperación de la palabra poética. Porque la poesía no es de nadie y todos tenéis las herramientas para poderla escribir: vuestra razón común, vuestro criterio, vuestro sentir, vuestro dolor y un papel y un lápiz. Fijaos que cosa más sencilla.

¿Qué fuentes de inspiración tiene para escribir?

A- Lo que pasa delante de mis ojos, lo que me hiere, lo que me indigna... esa es la fuente principal de mi poesía.

Puedo escribir de lo que me pasa a mí y de lo que le pasa a *los míos*, y no me refiero a mi familia, me refiero a mi familia política, en el doble sentido de lo político. Por *a los míos* entiendo todas las causas, todas las luchas que me parecen justas y en las que yo me puedo implicar.

Estoy hablando yo, pero podía hablar *Antonio* o *Vicent*. *Antonio* escribió un libro del que os ha leído algunos poemas que se llama *Corre, corre niño de arena* y que es un poemario que él dedicó a los niños que murieron en la guerra de Iraq. Lo recordareis porque salieron algunas imágenes de niños en televisión a los que las bombas les habían arrancado las piernas o los brazos, niños quemados por las bombas incendiarias... Un libro que seguramente ninguno de los niños sobrevivientes lea, porque en realidad ese libro está escrito para vosotros, para que os neguéis en tanto seres humanos a participar en ninguna guerra, pero imaginaos por un momento que esto ocurriera, que algún iraquí leyese un libro escrito por un poeta de Alzira que vive a miles de kilómetros, pero que se ha solidarizado y ha sentido el dolor de esos niños y de sus familias afectadas por la guerra. Eso tiene que encogerte

el corazón. ¿Son familia de *Antonio* los niños que aparecen en ese libro? ¿Era una experiencia de *Antonio* lo que aparece en ese libro? Ni una cosa ni otra, *Antonio* ha vivido el dolor de esos niños y esos padres, de esas familias destrozadas y eso también es, en cierta manera, experiencia. La experiencia no sólo son cosas que te pasan directamente, es todo lo que te atraviesa el corazón.

¿Cómo se convierte la inspiración en poema?

A- Cómo se construye un poema es un proceso a veces rápido y otras veces tardas muchísimo tiempo. En mi caso el poema aparece muy fragmentariamente, a veces no veo el final, otras no tengo el principio, otras tengo un par de ideas y no sé cómo desarrollarlas, en fin que te puede llevar años rematar un poema. Y después pasa como dice nuestro querido amigo *Eladio Orta* que *hay veces que haces un poema y este te sale malo, ¿qué haces?, ¿lo tiras a la calle? No puedes porque también es hijo tuyo*.

Si alguno se anima a escribir vais a ver que es un proceso donde realmente se echan muchas horas, mucho trabajo y que de fácil no tiene nada. Es más, el día que penséis que el poema ya os sale con facilidad estáis empezando a escribir mala poesía. El único poema bueno es del que nunca estarás satisfecho. Fijaos qué cosa más curiosa, la poesía es un trabajo, tantas horas, en el que se pone tanto cariño, tanta devoción... y después no vale nada en términos mercantiles, fijaos qué contradicción, y pensad por un momento si todo en la vida se pudiera hacer así, que todos nos dedicáramos a nuestros trabajos gustosos y a otros trabajos menos gustosos que también habría que hacer para que la sociedad funcionara, pero al menos todos tendríamos la oportunidad de hacer el trabajo que nos gusta cosa que ahora no pasa, pero imaginad esa sociedad donde las cosas se hicieran por amor a los demás, para la felicidad de los demás y no para ganar dinero o poseer cosas materiales la mayor parte de ellas innecesarias... Sería un mundo muy bonito, un mundo sin dinero y sin mercancías, es decir, un mundo cimentado sobre el amor y el arte. ¿A quién de vosotros no le gustaría vivir en él? Pues entonces tenemos la obligación de ayudar a construirlo.

VIAJE DE LA NIEVE A ANDORRA... INOLVIDABLE!!!

VIAJE DE LA NIEVE A ANDORRA... INOLVIDABLE!!!

Como todos los años, el departamento de educación física ha organizado un viaje a la nieve para practicar el esquí y el snow y esta vez hemos estado en Andorra, concretamente en las estaciones de esquí de Pal-Arinsal.

Nosotros estuvimos esquiando en la parte de Arinsal. Para acceder a las pistas, teníamos que coger un teleférico todas las mañanas (al que cariñosamente le llamábamos el "huevo") que estaba a unos 200 metros del hotel. La estación estaba muy bien. Tenía muchas pistas con bastante calidad de nieve y disfrutamos muchísimo esquiando y surfeando por ellas. Todos los días teníamos dos horas de clase y luego quedábamos todos para bajar las pistas juntos, reírnos y hacernos fotos. Comíamos en un restaurante que estaba en las mismas pistas. Y sobre las 4.30 de la tarde, volvíamos al hotel.

Durante nuestra estancia en el hotel, realizamos varias actividades. Fuimos de compras a Andorra y organizamos distintos juegos en el hotel donde

nos alojamos. Un día que empezó a nevar, nos pusimos todas las chicas el bikini y salimos a la terraza del hotel a hacernos fotos. Qué divertido...y qué frío! En cuanto entramos de nuevo en el hotel fuimos directas al spa, a calentarnos y relajarnos en la piscina de agua caliente y el jacuzzi. Por las noches bajábamos a la discoteca del hotel donde nos lo pasábamos genial. Una noche nos inventamos una coreografía entre todas de lo más divertida, también cantábamos en el karaoke, organizamos un campeonato de fútbolín... en fin, un montón de actividades que complementaban el día de esquí. El lunes por la tarde fuimos al famoso balneario de Caldea, en Andorra y disfrutamos muchísimo en las diferentes piscinas y jacuzzis, la sauna, el baño turco... estuvo genial y volvimos muy relajados al hotel. Esa misma noche, como era la última, salimos a otro pub del pueblo, que poco a poco se llenó de gente y estuvimos jugando un macro campeonato de

DONJU ES JUBILA

DONJU ES JUBILA

Si parlem de Josep Martínez Pedra, no tots els professors ni tots els alumnes sabran de qui estem parlant, però si diem Donju, seguríssim que tots saben a qui ens estem referint.

A punt d'acabar aquest curs escolar 2010-2011, la majoria d'alumnes i professors del centre ja estan assabentats que Donju es jubila, i es jubila després d'una dilatadíssima carrera docent caracteritzada per la professionalitat i la dedicació.

Avui, en aquesta xicoteta entrevista, intentarem acostar-nos una miqueta a la figura d'aquest mestre, el qual, de ben segur, no ha deixat ningú indiferent, siga alumne, siga professor, siga qui siga.

Bé, Josep, anem a fer-te una xicoteta entrevista per a que tots els lectors i lectores d'aquesta revista coneguen un poquet més de la teua personalitat i de la teua tasca docent.

Quin any vas nèixer?

R- L'any 1951

Per tant, ara tens...

R- 60 anys, complits al gener.

Recordes a quin carrer i a quin número vas vindre al món?

R- Al carrer 23 d'abril (actualment carrer de l'Hospital), núm.24.

En quin moment de la teua vida vas decidir que volies ser mestre? Per què?

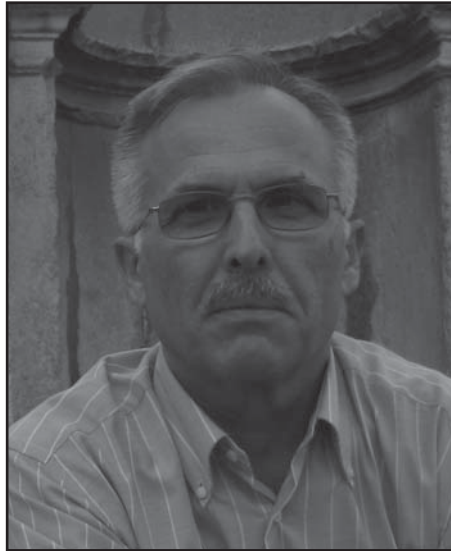
R- Des que tinc ús de raó. Per què volia ajudar i transmetre coneixements.

Vas acabar la carrera i et vas posar molt prompte a treballar. Quants anys tenies? Quin va ser el teu primer lloc de treball relacionat amb l'ensenyament?

R- Als divuit anys vaig posar-me a donar classes a l'acadèmia Xivertense, ací al poble.

Recordes quelcom significatiu del primer dia de classe?

R- Recordo el primer dia que vaig donar classe a l'Acadèmia com, simplement, un canvi de paper; jo coneixia perfectament el funcionament del centre ja que feia molt poc temps que encara era estudiant. A l'Acadèmia

s'impartia el Batxillerat Elemental. En total donava classe a uns 60 alumnes.

El canvi significatiu va ser quan vaig començar a treballar a l'escola, ja que allò sí que era ben diferent i no tenia experiència prèvia. Vaig començar donant segona etapa d'EGB a un total de 180 alumnes.

Ara fa anys que treballes ací, a Alcalà, però abans d'arribar-hi, a quins altres centres vas treballar i quant de temps?

R- Vaig treballar a :

- Artana: un curs (1974-1975)
- Torreblanca: un curs (1975-1976)
- Sant Carles de la Ràpita: quatre cursos (1976-1980)
- A partir de 1980 estic ací a Alcalà, primer a l'escola i després a l'institut.

Podries contar-nos quina imatge o quin record més representatiu tens de cada lloc on has treballat?

R- D'Artana recordo moltíssim afecte; allí era "el mestre". Torreblanca el recordo com un "període de la transició" i Sant Carles, com el moment de "plenitud professional" (si se'm permet l'expressió).

Una vegada ja vas tenir la teua plaça a Alcalà, vas col·laborar amb molts projectes i agrupacions culturals del poble. Ens podries dir en quins?

R- He participat en la rondalla *ARROP I TALLAETES*, en la coral

GASPATXERA, en el grup de teatre *ALCALÀ*, en la revista escolar *CAMPANAR* i en la catequesi parroquial.

Els que et coneixem un poquet sabem que gaudeixes d'una memòria extraordinària, per això anem a fer-te un xicotet qüestionari de xifres :

1- A quants centres has treballat?

R- A cinc.

2- A quants alumnes has donat classe?

R- A 2.825 alumnes.

3- Quants cursos has sigut tutor?

R- He sigut tutor 28 vegades.

4- Quantes vegades has portat els alumnes de viatge a Madrid?

R- En deu ocasions, set d'ells com a organitzador.

5- Quantes vegades els has dut a Bocairent, a la granja escola?

R- Han sigut quinze vegades.

6- Quants anys has portat els alumnes a les Falles de València?

R- Han estat vint anys.

7- Quants alumnes teus han sigut, després, companys de fiena?

R- No he coincidit amb molts, però algun és molt significatiu: Joan Sanz, actual Cap d'estudis.

8- Quina ha sigut la classe més nombrosa que has tingut?

R- Ha sigut un grup de 6è d'EGB amb 42 alumnes.

Donju, podríem preguntar-te moltíssimes coses més i tu, de ben segur, ens les podries contestar; ara bé, hi ha altres coses que no es poden mesurar, que són infinites, com són les teues ganes de treballar, els moments de reflexions amb els alumnes, les hores que has invertit en organitzar i programar tot allò que has fet durant tants anys amb tants alumnes, totes les il·lusions, totes les satisfaccions, i suposem que algun que altre desengany també, però sobretot voldríem ressaltar els "cabassos i cabassos" d'estima i afecte que has repartit, altruïstament, entre tots, tant alumnes, com professors, com qualsevol altra persona que t'haja necessitat.

DONJU

A mi no em va donar classe, però sí a totes les meues germanes. De ben xicotetes les escoltava parlar d'ell: *Donju per ací, Donju per allà, Donju diu que açò es diu d'aquesta manera, Donju diu que es diu de l'altra...* De seguida es podia comprendre la complicitat que aquest mestre (mestre per vocació amb majúscules) despertava en tots els seus alumnes. Les meues germanes tenien i tenen adoració per ell. La meua germana Carme encara conserva la primera llibreta de valencià que va emplenar amb Donju. En aquell moment no hi havia llibres de text en valencià; tot just l'Estatut d'Autonomia acabava de nàixer i permetia estudiar a les escoles eixa llengua que havíem "mamat" des de ben menuts; tal i com deia el poeta Bonaventura Carles Aribau, l'any 1833, en el seu poema "Oda a la pàtria"

"En llemosí sonà lo meu primer vagit,
quan del mugró matern la dolça llet bevia,
(...)"

Amb el pas dels anys, he arribat a aquest centre a donar classe i he tingut la sort de treballar amb Josep. D'ell he après, o almenys ho he intentat, moltes coses: la dedicació a la professió, la psicologia per tractar amb els alumnes, amb eixa mà esquerra que ell té que li permet ser carinyós amb ells i al mateix temps disciplinat, la valoració de la nostra cultura i per damunt de tot l'estima a la nostra llengua. Es pot afirmar que Josep ha contribuït a recuperar el valencià i a donar-li la importància que molts anys d'ignorància li havien llevat. Ell, amb els seus: "Cal dir..." ens ha ensenyat que tot no val, que si volem una llengua de prestigi cal ser rigorosos amb la normativa.

Bé, no em vull estendre més, perquè sé que moltes de les coses que he dit de Josep les compartim tots els que el coneixem. Ara, simplement desitjar-li un bon descans, força merescut, després de tota una vida professional de molta dedicació i demanar-li que, de tant en tant, es passe per l'insti per a aconsellar-nos i ajudar-nos a realitzar alguna d'eixes activitats en les quals ell és especialista. Així que, Donju, fins el proper curs.

PD: Josep, gràcies per fer-me memòria dels aniversaris de les meues germanes.

Tica Martí

JOAN BAPTISTA PIQUER

Aquest curs passat, als voltants de Nadal, un company nostre, Joan Baptista Piquer, es va veure sorprès per uns "problemetes" de salut que el van obligar a quedar-se en la reraguarda, almenys temporalment. Don Juan, Joan, Joan Baptista, Piquer, cadascú de nosaltres l'anomenem d'una manera, és un d'aquells mestres que ha estat sempre al front, a la primera línia de batalla, i no veure'l al centre se'ns feia molt estrany. Sí que és veritat que ell de seguida ens va advertir que només tinguera "les ferides" curades tornaria a la lluita, ja que eixa era la seua professió i la seua vida. Ara, a l'hora de la veritat, açò no va ser possible i, a la fi, Joan va optar per la jubilació. Actualment ja disfruta d'aquest nou estat laboral, d'eixes "vacances pagades" a que tota persona aspira després de molts anys dedicada a una professió.

Des d'ací, l'últim centre on ha treballat, li donem les gràcies per tot i li desitgem que disfrute d'eixa merescuda jubilació.

Josep Martínez i Tica Martí

**COL-LABORA AMB DTP
L'AJUNTAMENT
D'ALCALÀ DE XIVERT-ALCOSSEBRE**

DIVENDRES 24 DE JUNY
A LES 19,30 h
ACTE DE COMIAT DELS ALUMNES
DE
2n de BATXILLERAT i CFGS
US ESPEREM A TOTS!!!

2n BATXILLERAT - CURS 2010/11

CICLES FORMATIUS FAMÍLIA ADMINISTRATIVA

APUNTA'T A L'IES SERRA D'IRTA

C/FRANCESC SOSPEDRA S/N

12570 - ALCALÀ DE XIVERT

964 410 500 // <http://ieserrairta.edu.gva.es>